

Projekt z dnia 23 10 2008r.

USTAWA

z dnia ... 2008 r.

o zmianie ustawy o odpadach oraz o zmianie niektórych innych ustaw¹⁾

Art. 1. W ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach (Dz. U. z 2007 r. Nr 39, poz. 251 i Nr 88, poz. 587 oraz z 2008r. Nr 138, poz. 865) wprowadza się następujące zmiany:

1) użyte w ustawie w różnej liczbie i przypadku wyrazy: „prowadzenie działalności w zakresie gospodarki odpadami” lub „prowadzący działalność w zakresie odzysku, unieszkodliwiania, zbierania lub transportu odpadów” lub „prowadzenie działalności w zakresie zbierania, odzysku, unieszkodliwiania” zastępuje się odpowiednio sformułowaniami: „gospodarka odpadami” lub „prowadzący odzysk, unieszkodliwianie, zbieranie lub transport odpadów” lub „prowadzenie zbierania, odzysku, unieszkodliwiania.”;

2) użyte w ustawie w różnej liczbie i przypadku wyrazy: „demontaż obiektów budowlanych” zastępuje się odpowiednio wyrazami: „rozbiórka obiektów budowlanych”;

3) odnośnik nr 1 do tytułu ustawy otrzymuje brzmienie:

¹⁾ Niniejsza ustawa dokonuje w zakresie swojej regulacji wdrożenia następujących dyrektyw Wspólnot Europejskich:

1) dyrektywy Rady 75/439/EWG z dnia 16 czerwca 1975 r. w sprawie unieszkodliwiania olejów odpadowych (Dz. Urz. WE L 194 z 25.07.1975, str. 23, L 42 z 12.02.1987, str. 43, L 377 z 31.12.1991, str. 48, L 243 z 24.09.1996, str. 31 i L 332 z 28.12.2000, str. 91),

2) dyrektywy Rady 78/176/EWG z dnia 20 lutego 1978 r. w sprawie odpadów pochodzących z przemysłu ditlenku tytanu (Dz. Urz. WE L 54 z 25.02.1978, str. 19, L 378 z 31.12.1982,

¹⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska, ustawę z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Kumnikacyjnych, ustawę z dnia 20 stycznia 2005 r. o recyklingu pojazdów wycofanych z eksploatacji oraz ustawę z dnia 29 czerwca 2007 r. o międzynarodowym przemieszczaniu odpadów.

- str. 1, L 32 z 03.02.1983, str. 28, L 377 z 31.12.1991, str. 48 i L 409 z 31.12.1992, str. 11),
- 3) dyrektywy Rady 86/278/EWG z dnia 12 czerwca 1986 r. w sprawie ochrony środowiska, w szczególności gleby, w przypadku wykorzystywania osadów ściekowych w rolnictwie (Dz. Urz. WE L 181 z 04.07.1986, str. 6 i L 377 z 31.12.1991, str. 48),
 - 4) dyrektywy Rady 91/271/EWG z dnia 21 maja 1991 r. dotyczącej oczyszczania ścieków komunalnych (Dz. Urz. WE L 135 z 30.05.1991, str. 40 i L 67 z 07.03.1998, str. 29),
 - 5) dyrektywy Rady 91/689/EWG z dnia 12 grudnia 1991 r. w sprawie odpadów niebezpiecznych (Dz. Urz. WE L 377 z 31.12.1991, str. 20 i L 168 z 02.07.1994, str. 28),
 - 6) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 94/62/WE z dnia 20 grudnia 1994 r. w sprawie opakowań i odpadów opakowaniowych (Dz. Urz. WE L 365 z 31.12.1994, str. 10, L 284 z 31.10.2003, str. 1, L 47 z 18.02.2004, str. 26 i L 70 z 16.03.2005, str. 17),
 - 7) dyrektywy Rady 1999/31/WE z dnia 26 kwietnia 1999 r. w sprawie składowania odpadów (Dz. Urz. WE L 182 z 16.07.1999, str. 1 i L 284 z 31.10.2003, str. 1),
 - 8) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2000/53/WE z dnia 18 września 2000 r. w sprawie pojazdów wycofanych z eksploatacji (Dz. Urz. WE L 269 z 21.10.2000, str. 34, L 170 z 29.06.2002, str. 81, L 25 z 28.01.2005, str. 73, L 152 z 15.06.2005, str. 19 i L 254 z 30.09.2005, str. 69),
 - 9) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2000/76/WE z dnia 4 grudnia 2000 r. w sprawie spalania odpadów (Dz. Urz. WE L 332 z 28.12.2000, str. 91),
 - 10) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2002/96/WE z dnia 27 stycznia 2003 r. w sprawie zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego (WEEE) (Dz. Urz. WE L 37 z 13.02.2003, str. 24, L 345 z 31.12.2003, str. 106 i L 81 z 20.03.2008, str. 65),
 - 11) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2006/12/WE z dnia 5 kwietnia 2006 r. w sprawie odpadów (Dz. Urz. WE L 114 z 27.04.2006, str. 9),
 - 12) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2006/21/WE z dnia 15 marca 2006 r. w sprawie gospodarowania odpadami pochodzącymi z przemysłu wydobywczego oraz zmieniającej dyrektywę 2004/35/WE (Dz. Urz. L 102 z 11.04.2006, str. 15)
 - 13) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2006/66/WE z dnia 6 września 2006 r. w sprawie baterii i akumulatorów oraz zużytych baterii i akumulatorów oraz uchylająca dyrektywę 91/157/EWG (Dz. Urz. WE L 266 z 26.9.2006, str. 1 i L 76 z 19.03.2008, str. 39).

Dane dotyczące aktów prawa Unii Europejskiej ogłoszonych przed dniem 1 maja 2004 r., zamieszczone w niniejszej ustawie, dotyczą ogłoszenia tych aktów w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej - wydanie specjalne.";

4) w art. 2:

a) w ust. 2 po pkt 6 dodaje się pkt 6a w brzmieniu:

„6a) zwłok zwierząt, w zakresie uregulowanym przepisami rozporządzenia (WE) Nr 1774/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 3 października 2002 r. ustanawiające przepisy sanitarne dotyczące produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego

nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi (Dz. Urz. WE 273 z 10.10.2002, str. 1, z późn. zm.; Dz. Urz. Polskie wydanie specjalne rozdz. 3 t. 37, str. 92, z późn. zm.),”

b) w ust. 3 pkt 9 otrzymuje brzmienie:

„9) ustawy z dnia 29 czerwca 2007 r. o międzynarodowym przemieszczaniu odpadów (Dz.U. Nr 124, poz. 859 oraz z ... r. Nr ..., poz. ...),”;

5) w art. 3 w ust. 3:

a) pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) odpadach komunalnych – rozumie się przez to odpady powstające w gospodarstwach domowych, z wyłączeniem pojazdów wycofanych z eksploatacji, a także odpady niezawierające odpadów niebezpiecznych pochodzące od innych wytwórców odpadów, które ze względu na swój charakter lub skład są podobne do odpadów powstających w gospodarstwach domowych,”

b) pkt 8a otrzymuje brzmienie:

„8a) odpadach z wypadków - rozumie się przez to odpady powstające podczas prowadzenia akcji ratowniczej lub gaśniczej, z wyłączeniem:

a) odpadów powstałych w wyniku poważnej awarii lub poważnej awarii przemysłowej,

b) odpadów powstałych w wyniku szkody w środowisku, o której mowa w art. 6 pkt 11 ustawy z dnia 13 kwietnia 2007 r. o zapobieganiu szkodom w środowisku i ich naprawie (Dz.U. Nr 75, poz. 493 oraz z 2008r. Nr 138, poz. 865),”

c) po pkt 19 dodaje się pkt 19a w brzmieniu:

„19a) terenach niekorzystnie przekształconych – rozumie się przez to tereny, których rzędne wysokości zostały obniżone na skutek pośredniej lub bezpośredniej działalności człowieka, a w szczególności zapadliska, nieeksploatowane odkrywkowe wyrobiska lub wyeksploatowane części tych wyrobisk,”;

6) w art. 4:

a) ust. 1a i 1b otrzymują brzmienie:

„1a. Posiadacz jest obowiązany do pozbywania się jako odpadów substancji lub przedmiotów:

1) które nie spełniają wymagań ochrony środowiska, lub

- 2) których wykorzystanie pośrednio lub bezpośrednio może powodować zagrożenie bezpieczeństwa dla zdrowia i życia ludzkiego, lub
- 3) których wykorzystanie może powodować zagrożenie dla środowiska, oraz do pozbywania się substancji lub przedmiotów, o których mowa w przepisach odrębnych.

1b. W przypadku pojazdów, które nie będą spełniały wymagań, o których mowa w ust. 1d, obowiązek, o którym mowa w ust. 1b, ciąży na właścicielu pojazdu.”;

b) po ust. 1b dodaje się ust. 1c w brzmieniu:

„1c. Ministrowie właściwi do spraw gospodarki, transportu, rolnictwa i zdrowia oraz Minister Obrony Narodowej, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw środowiska, mogą określić, każdy w zakresie swoich kompetencji, w drodze rozporządzeń, przypadki, w których substancje i przedmioty:

- 1) nie spełniają wymagań ochrony środowiska, lub
- 2) mogą powodować zagrożenie bezpieczeństwa dla zdrowia i życia ludzkiego, lub
- 3) mogą powodować zagrożenie dla środowiska.

1d. Wydając rozporządzenia, o których mowa w ust. 1c, ministrowie uwzględnią:

- 1) potrzebę ochrony zdrowia i życia ludzkiego oraz środowiska,
- 2) wymagania ochrony dóbr kultury,
- 3) potrzebą zapewnienia prawidłowego postępowania z odpadami.”;

7) w art. 9:

a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Zakazuje się poddawania odzyskowi lub unieszkodliwianiu niesegregowanych odpadów komunalnych, pozostałości z sortowania odpadów komunalnych oraz komunalnych osadów ściekowych poza obszarem województwa, na którym zostały wytworzone.”,

b) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Zakazuje się przywozu na teren województwa, w celu poddawania odzyskowi lub unieszkodliwianiu, niesegregowanych odpadów komunalnych, pozostałości z

sortowania odpadów komunalnych oraz komunalnych osadów ściekowych, wytworzonych poza terenem tego województwa.”,

c) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Niesegregowane odpady komunalne, pozostałości z sortowania odpadów komunalnych oraz komunalne osady ściekowe mogą być poddane odzyskowi lub unieszkodliwianiu na obszarze województwa innego niż wymienione w ust. 3, jeżeli odległość od miejsca wytwarzania odpadów do instalacji lub miejsca przeznaczonego do odzysku lub unieszkodliwiania, jest mniejsza niż odległość do instalacji lub miejsca położonego na obszarze tego samego województwa.”,

d) po ust. 4 dodaje się ust. 4a:

„4a. Zasada, o której mowa w ust. 4, jest realizowana zgodnie z hierarchią postępowania z odpadami, o której mowa w art. 7.”,

e) dodaje się ust. 6 w brzmieniu:

„6. Ciężar dowodu, że spełniony jest warunek, o którym mowa w ust. 4, spoczywa na posiadaczu odpadów, który przekazuje odpady oraz na posiadaczu odpadów, który dokonuje ich odzysku lub unieszkodliwiania.”;

8) w art. 13:

a) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. W razie niedopełnienia przez posiadacza odpadów, prowadzącego odzysk lub unieszkodliwianie odpadów, obowiązków, o których mowa w ust. 1 lub 5 lub w art. 11, art. 12 lub art. 25 ust. 2, wojewódzki inspektor ochrony środowiska może wydać decyzję o wstrzymaniu tej działalności. Posiadacz odpadów pomimo wstrzymania prowadzonej działalności jest obowiązany do usunięcia jej skutków na własny koszt.”,

b) ust. 8 otrzymuje brzmienie:

„8. W przypadkach określonych w ust. 6, na wniosek posiadacza odpadów, wojewódzki inspektor ochrony środowiska może, w drodze decyzji, ustalić termin do usunięcia stwierdzonych nieprawidłowości. Ustalony termin nie może być dłuższy niż rok od dnia doręczenia decyzji.”,

c) po ust. 8 dodaje się ust. 8a w brzmieniu:

„8a. W razie nieusunięcia nieprawidłowości w ustalonym terminie wojewódzki inspektor ochrony środowiska wstrzyma, w drodze decyzji, działalność związaną z odzyskiem lub unieszkodliwianiem odpadów.”,

d) ust. 9 otrzymuje brzmienie:

„9. W decyzjach, o których mowa w ust. 6 i 8a, określa się termin wstrzymania działalności, uwzględniając potrzebę bezpiecznego dla środowiska jej zakończenia. Termin wstrzymania działalności nie może być późniejszy niż 1 rok od dnia doręczenia decyzji, o których mowa w ust. 6 lub 8a.”,

e) dodaje się ust. 10 - 12 w brzmieniu:

„10. Po stwierdzeniu, że ustały przyczyny wstrzymania działalności, na podstawie decyzji, o których mowa w ust. 6 i 8a, wojewódzki inspektor ochrony środowiska, na wniosek zainteresowanego, wyraża w drodze decyzji zgodę na podjęcie wstrzymanej działalności.

11. Kopie wydanych decyzji, o których mowa w ust. 6, 8, 8a i 10, wojewódzki inspektor ochrony środowiska przekazuje właściwemu organowi, o którym mowa w art. 26 ust. 3, w terminie nie dłuższym niż 30 dni od dnia, w którym decyzja ta stała się ostateczna.

12. W przypadku, gdy organem właściwym, o którym mowa w art. 26 ust. 3, jest wojewoda lub starosta, kopie wydanych decyzji, o których mowa w ust. 6, 8, 8a i 10, wojewódzki inspektor ochrony środowiska przekazuje dodatkowo właściwemu marszałkowi województwa.”;

9) po art. 13 dodaje się art. 13a w brzmieniu:

„13a. 1. Zakazuje się zbierania:

- 1) pozostałości z sortowania odpadów komunalnych,
- 2) komunalnych osadów ściekowych,
- 3) zakaźnych odpadów medycznych,
- 4) zakaźnych odpadów weterynaryjnych ,
- 5) odpadów z przetwarzania w procesie D9 i D16 zakaźnych odpadów medycznych lub zakaźnych odpadów weterynaryjnych

poza miejscami ich wytwarzania.

2. Jeżeli ze względów bezpieczeństwa lub w celu zapewnienia ciągłości odbioru zakaźnych odpadów medycznych lub zakaźnych odpadów weterynaryjnych, zbieranie tych odpadów jest konieczne, marszałek województwa właściwy ze względu na miejsce zbierania może zezwolić w drodze decyzji na zbieranie tych odpadów.

3. Zezwolenie, o którym mowa w ust. 2, może być wydane na okres nie dłuższy niż 1 rok.

4. W przypadku, o którym mowa w ust. 2, art. 28 ustawy stosuje się odpowiednio.”;

10) tytuł rozdziału 4 otrzymuje brzmienie:

„Rozdział 4

Obowiązki posiadaczy odpadów i transportujących odpady”;

11) w art. 17:

a) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Wytwórca odpadów jest obowiązany do uzyskania decyzji zatwierdzającej program gospodarki odpadami, jeżeli prowadzi działalność polegającą na świadczeniu usług, w zakresie budowy, rozbioru, remontu obiektów, czyszczenia zbiorników lub urządzeń oraz sprzątnięcia, konserwacji i napraw, a także przetwarzania odpadów zawierających azbest w urządzeniach przewoźnych.”,

b) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Przepisów ust. 1-4 nie stosuje się do odpadów komunalnych, odpadów z wypadków, odpadów powstałych w wyniku klęsk żywiołowych oraz odpadów powstałych w wyniku poważnej awarii lub poważnej awarii przemysłowej, a także do osób fizycznych niebędących przedsiębiorcami.”;

12) w art. 18:

a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Właściwy organ odmawia wydania pozwolenia na wytwarzanie odpadów w przypadkach określonych w przepisach o ochronie środowiska lub jeżeli zamierzony sposób gospodarki odpadami:

1) mógłby powodować zagrożenia dla zdrowia, życia ludzi lub dla środowiska,

2) jest niezgodny z planami gospodarki odpadami,

- 3) jest niezgodny z przepisami prawa miejscowego,
- 4) jest niezgodny z przepisami z zakresu gospodarki odpadami.”,

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Kopię wydanego pozwolenia na wytwarzanie odpadów wojewoda lub starosta przekazuje właściwemu ze względu na miejsce wytwarzania odpadów marszałkowi województwa, wojewódzkiemu inspektorowi ochrony środowiska oraz wójtowi, burmistrzowi lub prezydentowi miasta.”;

13) art. 19 otrzymuje brzmienie:

„Art. 19. 1. Wniosek o zatwierdzenie programu gospodarki odpadami niebezpiecznymi, do którego dołącza się ten program, wytwórca odpadów niebezpiecznych obowiązany jest przedłożyć właściwemu organowi na 30 dni przed rozpoczęciem działalności powodującej powstawanie odpadów niebezpiecznych lub zmianą tej działalności wpływającą na rodzaj, ilość wytwarzanych odpadów niebezpiecznych lub sposób gospodarowania nimi.

2. Program gospodarki odpadami niebezpiecznymi jest zatwierdzany w drodze decyzji przez właściwy organ, którym jest:

- 1) wojewoda – dla przedsięwzięć i zdarzeń na terenach zamkniętych,
- 2) marszałek województwa - dla przedsięwzięć i zdarzeń, o których mowa w art. 378 ust. 2a ustawy z dnia 27 kwietnia 2001r. - Prawo ochrony środowiska,
- 3) starosta - dla pozostałych przedsięwzięć.

3. Właściwość miejscową organu, o którym mowa w ust. 2, ustala się według miejsca wytwarzania odpadów niebezpiecznych.

4. Marszałek województwa zatwierdza program gospodarki odpadami niebezpiecznymi, po zasięgnięciu opinii wójta, burmistrza lub prezydenta miasta, właściwego ze względu na miejsce wytwarzania odpadów niebezpiecznych.

5. Starosta zatwierdza program gospodarki odpadami niebezpiecznymi po zasięgnięciu opinii wójta, burmistrza lub prezydenta miasta, właściwych ze względu na miejsce wytwarzania odpadów niebezpiecznych; wymóg zasięgnięcia opinii prezydenta miasta nie dotyczy prezydenta miasta na prawach powiatu.

5a. Jeżeli w ciągu 14 dni od dnia otrzymania sprawy do zaopiniowania, wójt, burmistrz, prezydent miasta nie przekazał swojej opinii właściwemu organowi, opinię tę uznaje się za pozytywną.

5b. Na postanowienia, o których mowa w ust. 4 i 5, nie przysługuje zażalenie.

6. Kopię wydanej decyzji wojewoda lub starosta przekazuje właściwemu ze względu na miejsce wytwarzania odpadów niebezpiecznych marszałkowi województwa, wojewódzkiemu inspektorowi ochrony środowiska oraz wójtowi, burmistrzowi lub prezydentowi miasta.”;

14) w art. 21 uchyla się ust. 2;

15) po art. 21 dodaje się art. 21a i 21b w brzmieniu:

„Art. 21a. 1. Wniosek o zatwierdzenie programu gospodarki odpadami, do którego dołącza się ten program, wytwórca odpadów obowiązany jest przedłożyć właściwemu organowi na 30 dni przed rozpoczęciem działalności powodującej wytwarzanie odpadów lub zmianą tej działalności wpływającą na rodzaj, ilość wytwarzanych odpadów lub sposób gospodarowania nimi.

2. Program gospodarki odpadami jest zatwierdzany, w drodze decyzji, przez właściwy organ, którym jest:

- 1) wojewoda - dla przedsięwzięć i zdarzeń na terenach zamkniętych,
- 2) marszałek województwa – w pozostałych przypadkach.

3. Właściwość miejscową organu, o którym mowa w ust. 2, ustala się według miejsca siedziby lub zamieszkania wytwórcy odpadów, a w przypadku przetwarzania odpadów zawierających azbest w urządzeniach przewoźnych – według miejsca przetwarzania odpadów.

4. Kopię wydanej decyzji wojewoda lub marszałek województwa przekazuje marszałkom województw oraz wojewódzkim inspektorom ochrony środowiska właściwym ze względu na miejsce wytwarzania odpadów.

Art. 21b. 1. Program gospodarki odpadami powinien zawierać:

- 1) wyszczególnienie rodzajów odpadów przewidzianych do wytwarzania, a w przypadkach gdy określenie rodzaju nie jest wystarczające do ustalenia zagrożeń, jakie

mogą powodować odpady, organ właściwy może wezwać wnioskodawcę do podania podstawowego składu chemicznego i właściwości odpadów,

2) informacje wskazujące na sposoby zapobiegania negatywnemu oddziaływaniu odpadów na środowisko,

3) opis dalszego sposobu gospodarowania odpadami, z uwzględnieniem zbierania, transportu, odzysku i unieszkodliwiania odpadów,

4) wskazanie sposobu oraz rodzaju magazynowanych odpadów,

5) oznaczenie obszaru prowadzonej działalności.

2. We wniosku o zatwierdzenie programu gospodarki odpadami wytwórca odpadów określa czas prowadzenia działalności związanej z wytwarzaniem odpadów.

3. W decyzji zatwierdzającej program gospodarki odpadami, określa się:

1) wyszczególnienie rodzajów odpadów przewidzianych do wytwarzania,

2) sposób dalszego gospodarowania odpadami,

3) wskazanie sposobu oraz rodzaju magazynowanych odpadów,

4) termin obowiązywania decyzji, wydawanej na czas oznaczony nie dłuższy niż 10 lat, a w przypadku działalności polegającej na przetwarzaniu odpadów zawierających azbest w urządzeniach przewoźnych - nie dłuższy niż 5 lat,

5) oznaczenie obszaru prowadzonej działalności.”;

16) art. 22 otrzymuje brzmienie:

„Art. 22. 1. Właściwy organ odmawia wydania decyzji zatwierdzającej program gospodarki odpadami niebezpiecznymi lub decyzji zatwierdzającej program gospodarki odpadami, jeżeli zamierzony sposób gospodarki odpadami:

1) mógłby powodować zagrożenia dla zdrowia, życia ludzi lub dla środowiska,

2) jest niezgodny z planami gospodarki odpadami,

3) jest niezgodny z przepisami prawa miejscowego,

4) jest niezgodny z przepisami z zakresu gospodarki odpadami.”;

2. Kopię wydanej decyzji wojewoda lub starosta przekazuje właściwemu ze względu na miejsce wytwarzania odpadów marszałkowi województwa, wojewódzkiemu

inspektorowi ochrony środowiska oraz wójtowi, burmistrzowi lub prezydentowi miasta.”;

17) art. 23 otrzymuje brzmienie:

„Art. 23 1. Jeżeli wytwórca odpadów narusza przepisy ustawy lub działa niezgodnie z decyzją zatwierdzającą program gospodarki odpadami niebezpiecznymi lub decyzją zatwierdzającą program gospodarki odpadami, właściwy organ wzywa go do niezwłocznego zaniechania naruszeń.

2. Jeżeli mimo wezwania wytwórca odpadów nadal narusza przepisy ustawy lub działa niezgodnie z decyzją zatwierdzającą program gospodarki odpadami niebezpiecznymi lub decyzją zatwierdzającą program gospodarki odpadami, właściwy organ cofa, w drodze decyzji, decyzję zatwierdzającą program gospodarki odpadami niebezpiecznymi lub decyzję zatwierdzającą program gospodarki odpadami, bez odszkodowania.

3. Cofnięcie decyzji zatwierdzającej program gospodarki odpadami niebezpiecznymi lub decyzji zatwierdzającej program gospodarki odpadami powoduje wstrzymanie działalności objętej tą decyzją.

4. Decyzji, o której mowa w ust. 2, właściwy organ nadaje rygor natychmiastowej wykonalności, uwzględniając potrzebę bezpiecznego dla środowiska zakończenia działalności wytwórcy odpadów w zakresie objętym programem gospodarki odpadami niebezpiecznymi lub programem gospodarki odpadami.

5. Wstrzymanie działalności nie powoduje wygaśnięcia obowiązku usunięcia skutków prowadzonej działalności na koszt wytwórcy odpadów.

6. Postępowanie w sprawie wydania decyzji, o której mowa w ust. 2, wszczyna się z urzędu.”;

18) w art. 24:

a) ust. 1 - 2 otrzymują brzmienie:

„1. Informację o wytwarzanych odpadach oraz sposobach gospodarowania wytworzonymi odpadami przedkłada się właściwemu organowi w terminie 30 dni przed rozpoczęciem działalności powodującej powstawanie odpadów lub zmianą tej

działalności wpływającą na ilość lub rodzaj wytwarzanych odpadów lub sposobów gospodarowania nimi; informację przedkłada się w czterech egzemplarzach.

2. Właściwym organem, o którym mowa w ust. 1, jest:

- 1) wojewoda – dla przedsięwzięć i zdarzeń na terenach zamkniętych,
- 2) marszałek województwa - dla przedsięwzięć i zdarzeń, o których mowa w art. 378 ust. 2a ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska,
- 3) starosta - dla pozostałych przedsięwzięć.”

b) ust. 9 otrzymuje brzmienie:

„9. Jeden egzemplarz informacji o wytwarzanych odpadach oraz o sposobach gospodarowania wytworzonymi odpadami, a także kopie decyzji, o których mowa w ust. 5, 6 i 8, wojewoda lub starosta przekazuje właściwemu ze względu na miejsce wytwarzania odpadów marszałkowi województwa, wojewódzkiemu inspektorowi ochrony środowiska oraz wójtowi, burmistrzowi lub prezydentowi miasta.”;

19) w art. 25 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Jeżeli posiadacz odpadów, w tym wytwórca odpadów, przekazuje odpady następnemu posiadaczowi odpadów, który ma zezwolenie właściwego organu na prowadzenie działalności w zakresie zbierania, odzysku, unieszkodliwiania odpadów lub koncesję na składowanie odpadów w górotworze, w tym w podziemnych wyrobiskach górniczych, posiada decyzję, o której mowa w art. 31 lub 32, lub jest wpisany do rejestru, o którym mowa w art. 33 ust. 5, odpowiedzialność za gospodarowanie odpadami przenosi się na tego następnego posiadacza odpadów.”;

20) w art. 26:

a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Właściwym organem, o którym mowa w ust. 2, jest:

- 1) wojewoda – dla przedsięwzięć i zdarzeń na terenach zamkniętych,
- 2) marszałek województwa - dla przedsięwzięć i zdarzeń, o których mowa w art. 378 ust. 2a ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r.- Prawo ochrony środowiska,
- 3) starosta - dla pozostałych przedsięwzięć.”

b) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. W przypadku prowadzenia działań polegających na wypełnianiu odpadami terenów niekorzystnie przekształconych, organem właściwym, o którym mowa w ust. 2, jest:

- 1) wojewoda - dla przedsięwzięć lub zdarzeń na terenach zamkniętych,
- 2) marszałek województwa – dla terenów niekorzystnie przekształconych o pojemności powyżej 25 000 m³,
- 3) starosta – dla pozostałych terenów niekorzystnie przekształconych.”,

c) po ust. 6 dodaje się ust. 6a i 6b w brzmieniu:

„6a. Jeżeli w ciągu 14 dni od dnia otrzymania sprawy do zaopiniowania wójt, burmistrz, prezydent miasta nie przekazał swojej opinii właściwemu organowi, opinię tę uznaje się za pozytywną.

6b. Na postanowienia, o których mowa w ust. 5 i 6, nie przysługuje zażalenie.”,

d) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Kopię wydanej decyzji wojewoda lub starosta przekazuje właściwemu ze względu na miejsce odzysku lub unieszkodliwiania odpadów marszałkowi województwa, wojewódzkiemu inspektorowi ochrony środowiska oraz wójtowi, burmistrzowi lub prezydentowi miasta.”;

21) w art. 27:

a) w ust. 1:

- pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) wskazanie miejsca i sposobu oraz rodzaju magazynowanych odpadów, a w przypadku działań polegających na przetwarzaniu odpadów zawierających azbest w urządzeniach przewoźnych - wskazanie sposobu oraz rodzaju magazynowanych odpadów,”,

- pkt 6 otrzymuje brzmienie:

„6) szczegółowy opis stosowanych metod odzysku lub unieszkodliwiania odpadów, w tym wskazanie procesu odzysku lub unieszkodliwiania, zgodnie z załącznikami 5 lub 6 do ustawy oraz opis procesu technologicznego,”,

b) w ust. 2:

- pkt 2 otrzymuje brzmienie:
„2) miejsce i dopuszczone metody odzysku lub unieszkodliwiania odpadów, ze wskazaniem procesu odzysku lub unieszkodliwiania, zgodnie z załącznikami 5 lub 6 do ustawy oraz opis procesu technologicznego,”
- pkt 4 otrzymuje brzmienie:
„4) miejsce i sposób magazynowania odpadów, a w przypadku działań polegających na przetwarzaniu odpadów zawierających azbest w urządzeniach przewoźnych - wskazanie sposobu oraz rodzaju magazynowanych odpadów,”
- pkt 6 otrzymuje brzmienie:
„6) czas obowiązywania zezwolenia, który w przypadku działań polegających na przetwarzaniu odpadów zawierających azbest w urządzeniach przewoźnych może być nie dłuższy niż 5 lat,”
- c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:
„3. Zezwolenie na unieszkodliwianie odpadów niebezpiecznych wydaje się po kontroli przez wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska funkcjonowania instalacji i urządzeń służących do unieszkodliwiania odpadów, a w przypadku działań polegających na przetwarzaniu odpadów zawierających azbest w urządzeniu przewoźnym po kontroli wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska dokonanej w pierwszym miejscu jego eksploatacji.”;

22) w art. 28:

- a) ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:
„2. Zezwolenie na zbieranie lub transport odpadów wydaje właściwy organ, którym jest:
 - 1) wojewoda - dla przedsięwzięć i zdarzeń na terenach zamkniętych,
 - 2) starosta – dla pozostałych przedsięwzięć.
 3. Właściwym wojewodą lub starostą, o których mowa w ust. 2, jest:
 - 1) do wydania zezwolenia na zbieranie odpadów – wojewoda lub starosta właściwy ze względu na miejsce zbierania odpadów,

2) do wydania zezwolenia na transport odpadów – wojewoda lub starosta właściwy ze względu na miejsce siedziby lub zamieszkania posiadacza odpadów.”,

b) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Kopię wydanej decyzji wojewoda lub starosta przekazuje właściwemu marszałkowi województwa, wojewódzkiemu inspektorowi ochrony środowiska oraz wójtowi, burmistrzowi lub prezydentowi miasta:

1) w przypadku zezwolenia na zbieranie odpadów - ze względu na miejsce zbierania odpadów,

2) w przypadku zezwolenia na transport odpadów - ze względu na miejsce siedziby lub zamieszkania transportującego odpady.”,

c) ust. 9 otrzymuje brzmienie:

„9. Uzyskanie zezwolenia, o którym mowa w ust. 1, nie dotyczy wytwórcy odpadów, który zbiera wytworzone przez siebie odpady w miejscu ich wytworzenia lub transportuje wytworzone przez siebie odpady.”,

d) uchyla się ust. 10;

23) w art. 29:

a) w ust. 1 w pkt 3 kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się pkt 4 w brzmieniu:

„4) jest niezgodny z przepisami prawa miejscowego.”,

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Kopię wydanej decyzji wojewoda, marszałek województwa lub starosta przekazuje właściwemu wójtowi, burmistrzowi lub prezydentowi miasta.”;

24) po art. 29 dodaje się art. 29a w brzmieniu:

„Art. 29a. 1. Stronami postępowania, o wydanie decyzji lub zezwoleń, o których mowa w art. 19, 26, 28, 53 ust. 4, 54 oraz 54a są prowadzący instalację lub posiadający tytuł prawny do terenu, na którym będzie prowadzone wytwarzanie, odzysk, unieszkodliwianie lub zbieranie odpadów oraz, jeżeli w związku z eksploatacją instalacji utworzono obszar ograniczonego użytkowania, władający powierzchnią ziemi na tym obszarze.

2. Stronami postępowania, o których mowa w ust. 1, nie są właściciele nieruchomości sąsiadujących z instalacją lub terenem, na którym będzie prowadzone wytwarzanie, odzysk, unieszkodliwianie lub zbieranie odpadów.

3. W postępowaniu o wydanie decyzji lub zezwoleń, o którym mowa w art. 19, 26, 28, 53 ust. 4, 54 oraz 54a nie stosuje się art. 31 Kodeksu postępowania administracyjnego.

4. Jeżeli liczba stron w postępowaniu przekracza 20, do stron innych niż prowadzący instalację lub posiadający tytuł prawny do terenu, na którym będzie prowadzone wytwarzanie, odzysk, unieszkodliwianie lub zbieranie odpadów stosuje się art. 49 Kodeksu postępowania administracyjnego.”;

25) w art. 30 ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Kopię wydanej decyzji wojewoda lub starosta przekazuje marszałkowi województwa, wojewódzkiemu inspektorowi ochrony środowiska oraz wójtowi, burmistrzowi lub prezydentowi miasta właściwemu ze względu na miejsce zbierania, odzysku lub unieszkodliwiania odpadów, a w przypadku transportu odpadów - właściwemu ze względu na miejsce siedziby lub zamieszkania transportującego.”;

26) w art. 31 dodaje się ust. 5 i 6 w brzmieniu:

„5. Jeżeli w ciągu 14 dni od dnia otrzymania sprawy do zaopiniowania wójt, burmistrz, prezydent miasta nie przekazał swojej opinii właściwemu organowi, opinię tę uznaje się za pozytywną.

6. Na postanowienie, o którym mowa w ust. 4, nie przysługuje zażalenie.”;

27) w art. 33:

a) ust. 7 i 8 otrzymuje brzmienie:

„7. Decyzję, o której mowa w ust. 6, może wydać również państwowy wojewódzki inspektor sanitarny w przypadku stwierdzenia zagrożenia dla życia lub zdrowia ludzi.

8. W przypadkach określonych w ust. 6 i 7, na wniosek posiadacza odpadów, odpowiednio wojewódzki inspektor ochrony środowiska lub państwowy wojewódzki inspektor sanitarny może w drodze decyzji ustalić termin do usunięcia stwierdzonych nieprawidłowości. Ustalony termin nie może być dłuższy niż rok od dnia doręczenia decyzji.”;

b) po ust. 8 dodaje się ust. 8a w brzmieniu:

„8a. W razie nieusunięcia nieprawidłowości w ustalonym terminie wojewódzki inspektor ochrony środowiska lub państwowy wojewódzki inspektor sanitarny wstrzyma, w drodze decyzji, działalność związaną z odzyskiem, unieszkodliwianiem, zbieraniem lub transportem odpadów.”,

c) ust. 9 otrzymuje brzmienie:

„9. W decyzjach, o których mowa w ust. 6, 7 i 8a, określa się termin wstrzymania działalności, uwzględniając potrzebę bezpiecznego dla środowiska jej zakończenia. Termin wstrzymania działalności nie może być późniejszy niż 1 rok od dnia doręczenia decyzji.”,

d) po ust. 9 dodaje się ust. 9a w brzmieniu:

„9a. Decyzjom, o których mowa w ust. 6, 7 i 8a, wojewódzki inspektor ochrony środowiska lub państwowy wojewódzki inspektor sanitarny może nadać rygor natychmiastowej wykonalności.”,

e) ust. 10 otrzymuje brzmienie:

„10. Postępowanie w sprawie wydania decyzji o wstrzymaniu działalności wszczyną się z urzędu.”,

f) po ust. 10 dodaje się ust. 10a-10d w brzmieniu:

„10a. Wstrzymanie działalności nie powoduje wygaśnięcia obowiązku usunięcia skutków prowadzonej działalności na koszt posiadacza lub transportującego odpady.

10b. Po stwierdzeniu, że ustały przyczyny wstrzymania działalności na podstawie decyzji, o których mowa w ust. 6, 7 i 8a, wojewódzki inspektor ochrony środowiska lub państwowy wojewódzki inspektor sanitarny, na wniosek zainteresowanego, wyraża w drodze decyzji zgodę na podjęcie wstrzymanej działalności.

10c. Kopie wydanych decyzji, o których mowa w ust. 6, 7, 8a i 10b, wojewódzki inspektor ochrony środowiska lub państwowy wojewódzki inspektor sanitarny przekazuje właściwemu organowi, o którym mowa w art. 26 ust. 3 lub 28 ust. 3, w terminie 30 dni od dnia, w którym decyzja stała się ostateczna.

10d. W przypadku, gdy organem właściwym, o którym mowa w art. 26 ust. 3 lub 28 ust. 3 jest wojewoda lub starosta, kopie wydanych decyzji, o których mowa w ust. 6,7,8a i 10b, wojewódzki inspektor ochrony środowiska lub wojewódzki inspektor sanitarny przekazuje dodatkowo właściwemu marszałkowi województwa.”;

28) w art. 36:

a) po ust. 1a dodaje się ust. 1b w brzmieniu:

„1b. W przypadku posiadacza odpadów, przekazującego odpady na składowisko oraz zarządzającego składowiskiem odpadów ewidencja, o której mowa w ust. 1, dodatkowo obejmuje:

1) podstawową charakterystykę odpadów,

2) wyniki testów zgodności.”,

b) ust. 8 otrzymuje brzmienie:

„8. Kartę przekazania odpadu w odpowiedniej liczbie egzemplarzy, po jednym dla każdego z posiadaczy, o których mowa w ust. 7, oraz dla transportujących odpady, sporządza posiadacz odpadów, który przekazuje odpady.”,

c) po ust. 8 dodaje się ust. 8a w brzmieniu:

„8a. Dopuszczalne jest niesporządzanie karty przekazania odpadu, jeżeli jeden z posiadaczy odpadów jest zwolniony z obowiązku prowadzenia ewidencji odpadów.”,

d) ust. 12 otrzymuje brzmienie:

„12. Marszałek województwa właściwy ze względu na miejsce odbierania odpadów komunalnych, wytwarzania, odzysku lub unieszkodliwiania odpadów albo miejsce zamieszkania lub siedziby transportującego odpady, w drodze decyzji, może zobowiązać posiadacza odpadów lub transportującego odpady do przedłożenia dokumentów ewidencji odpadów”,

e) ust. 14 otrzymuje brzmienie:

„14. Minister właściwy do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia, wzory dokumentów stosowanych na potrzeby ewidencji odpadów, z wyjątkiem podstawowej charakterystyki odpadów oraz wyników testów zgodności.”;

29) w art. 37:

a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Zbiórcze zestawienia danych, o których mowa w ust. 1 i 2, posiadacz odpadów, w tym wytwórca komunalnych osadów ściekowych jest obowiązany przekazać marszałkowi województwa właściwemu ze względu na miejsce wytwarzania, odbierania odpadów

komunalnych, zbierania, odzysku lub unieszkodliwiania odpadów w terminie do 15 marca za poprzedni rok kalendarzowy.”,

b) po ust. 3 dodaje się ust. 3a-3c w brzmieniu:

„3a. Marszałek województwa weryfikuje informacje zawarte w zbiorczych zestawieniach danych, o których mowa w ust. 3.

3b. Jeżeli z weryfikacji, o której mowa w ust. 3a, wynika, że informacje zawarte w zbiorczym zestawieniu danych są niezgodne ze stanem faktycznym marszałek województwa może zobowiązać, w drodze decyzji, do korekty sporządzonego zestawienia danych.

3c. Niedokonanie korekty zbiorczego zestawienia danych, zgodnie z prawomocną decyzją, o której mowa w ust. 3b, skutkuje uznaniem, że posiadacz odpadów nie wykonał obowiązku przekazywania zbiorczego zestawienia danych.”;

30) po art. 38 dodaje się art. 38a w brzmieniu:

„Art. 38a. 1. Dopuszcza się przetwarzanie odpadów zawierających azbest w urządzeniach przewoźnych zapewniających takie przekształcenie włókien azbestu, aby nie stwarzały one zagrożenia dla zdrowia i życia ludzi oraz dla środowiska.

2. Minister właściwy do spraw gospodarki określi w drodze rozporządzenia:

1) szczegółowe warunki przetwarzania odpadów zawierających azbest w urządzeniach przewoźnych, w tym w szczególności w odniesieniu do takich parametrów, jak: temperatura, ciśnienie, czas prowadzenia procesu oraz stopień rozdrobnienia odpadów,

2) sposób i warunki przygotowania odpadów zawierających azbest do przetwarzania,

3) sposób i zakres prowadzenia monitoringu procesu, w tym parametrów, o których mowa w pkt 1, oraz metodykę i częstotliwość badań odpadów powstałych w wyniku prowadzenia procesów przetwarzania odpadów zawierających azbest,

4) warunki odzysku odpadów powstających w wyniku przetwarzania odpadów zawierających azbest w urządzeniach przewoźnych.

3. Wydając rozporządzenie, o którym mowa w ust. 2, minister właściwy do spraw gospodarki kieruje się:

1) zagrożeniami stwarzanymi przez odpady zawierające azbest,

2) koniecznością określenia szczegółowych warunków prowadzenia procesów przetwarzania odpadów zawierających azbest w urządzeniach przewoźnych,

3) koniecznością zapewnienia monitoringu skuteczności prowadzenia procesów przetwarzania odpadów zawierających azbest rozumianej jako doprowadzenie odpadów zawierających azbest do takiej postaci, że stwierdzenie obecności włókien azbestu nie jest możliwe,

4) koniecznością zapewnienia właściwego przetwarzania każdej partii odpadów zawierających azbest;

31) w art. 42:

a) ust. 1a otrzymuje brzmienie:

„1a. Zakazuje się unieszkodliwiania zakaźnych odpadów medycznych i zakaźnych odpadów weterynaryjnych poprzez ich współspalanie.”,

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Minister właściwy do spraw zdrowia w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia:

1) dopuszczalne sposoby unieszkodliwiania odpadów medycznych i odpadów weterynaryjnych, nie posiadających właściwości zakaźnych,

2) dopuszczalne sposoby przetwarzania zakaźnych odpadów medycznych i zakaźnych odpadów weterynaryjnych w procesie **D9 i D16**,

3) szczegółowe warunki prowadzenia procesów unieszkodliwiania odpadów medycznych i odpadów weterynaryjnych, w tym procesów przetwarzania zakaźnych odpadów medycznych i zakaźnych odpadów weterynaryjnych, a w szczególności w odniesieniu do takich parametrów, jak: temperatura, ciśnienie, czas prowadzenia procesu oraz stopień rozdrobnienia odpadów,

4) sposób i zakres prowadzenia monitoringu procesów, w tym parametrów, o których mowa w pkt 3 oraz metodykę i częstotliwość badań odpadów powstałych w wyniku prowadzenia procesów przetwarzania zakaźnych odpadów medycznych i zakaźnych odpadów weterynaryjnych, w procesie **D9 i D16** oraz termicznego przekształcania odpadów,

c) po ust. 3 dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Wydając rozporządzenie, o którym mowa w ust. 3, minister właściwy do spraw zdrowia kieruje się:

1) zagrożeniami stwarzanymi przez odpady medyczne i odpady weterynaryjne,

- 2) koniecznością określenia szczegółowych warunków prowadzenia procesów przetwarzania zakazanych odpadów medycznych i weterynaryjnych, w tym metodami innymi niż termiczne w celu zapewnienia ich skuteczności,
- 3) koniecznością zapewniania monitoringu skuteczności prowadzenia procesów przetwarzania zakaźnych odpadów medycznych i zakaźnych odpadów weterynaryjnych, w procesie **D9 i D16**,
- 4) koniecznością zapewnienia właściwego unieszkodliwiania, w tym przetwarzania każdej partii zakaźnych odpadów medycznych i zakaźnych odpadów weterynaryjnych, w procesie **D9 i D16.**”;

32) w art. 43:

a) po ust. 1a dodaje się ust. 1b w brzmieniu:

„1b. Odpowiedzialność za prawidłowe zastosowanie komunalnych osadów ściekowych do celów, o których mowa w ust. 1 pkt 1, 4 lub 5, spoczywa wyłącznie na wytwórcy tych osadów.”,

b) po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu:

„4a. Właściciel, dzierżawca lub inna osoba, o której mowa w ust. 1a, jest obowiązany przechowywać wyniki badań i informacje, o których mowa w ust. 3 i 4, przez okres 5 lat.”,

c) w ust. 6:

- pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) na terenach ochrony pośredniej stref ochronnych ujęć wody, o ile przepisy odrębne nie stanowią inaczej,”,

- pkt 8 otrzymuje brzmienie:

„8) na obszarach ochronnych zbiorników wód śródlądowych, o ile przepisy odrębne nie stanowią inaczej,”;

33) w art. 45 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Zarządzający spalarnią odpadów lub współspalarnią odpadów jest obowiązany, w czasie przyjmowania i termicznego przekształcania odpadów, do podejmowania niezbędnych środków ostrożności mających na celu zapobieżenie lub ograniczenie negatywnych skutków dla środowiska, w szczególności w odniesieniu do zanieczyszczeń powietrza, gleby, wód

powierzchniowych i gruntowych, jak również zapachów i hałasu, a także bezpośredniego zagrożenia zdrowia ludzi, w tym przestrzegania wymagań w zakresie termicznego przekształcania odpadów.”;

34) art. 48 otrzymuje brzmienie:

„Art. 48. 1. W razie niedopełnienia przez zarządzającego spalarnią odpadów lub współspalarnią odpadów obowiązków, o których mowa w art. 44, 45 lub 47, wojewódzki inspektor ochrony środowiska może wydać decyzję o wstrzymaniu działalności w zakresie termicznego przekształcania odpadów.

2. W przypadkach określonych w ust. 1, na wniosek zarządzającego spalarnią odpadów lub współspalarnią odpadów, wojewódzki inspektor ochrony środowiska może w drodze decyzji ustalić termin do usunięcia stwierdzonych nieprawidłowości. Ustalony termin nie może być dłuższy niż rok od dnia doręczenia decyzji.

3. W razie nieusunięcia nieprawidłowości w ustalonym terminie wojewódzki inspektor ochrony środowiska wstrzyma, w drodze decyzji, działalność w zakresie termicznego przekształcania odpadów.

4. W decyzjach, o których mowa w ust. 1 i 3, określa się termin wstrzymania działalności, uwzględniając potrzebę bezpiecznego dla środowiska jej zakończenia. Termin wstrzymania działalności nie może być późniejszy niż 1 rok od dnia doręczenia decyzji.

5. Postępowanie w sprawie wydania decyzji o wstrzymaniu działalności wszczyna się z urzędu.

6. Decyzjom, o których mowa w ust. 1-3, wojewódzki inspektor ochrony środowiska może nadać rygor natychmiastowej wykonalności.

7. Wstrzymanie działalności nie powoduje wygaśnięcia obowiązku usunięcia skutków prowadzonej działalności na koszt prowadzącego działalność w zakresie termicznego przekształcania odpadów.

8. Po stwierdzeniu, że ustały przyczyny wstrzymania działalności, na podstawie decyzji, o których mowa w ust. 1 i 3, wojewódzki inspektor ochrony środowiska, na wniosek zainteresowanego, wyraża w drodze decyzji zgodę na podjęcie wstrzymanej działalności.

9. Kopie wydanych decyzji, o których mowa w ust. 1-3 i 7 wojewódzki inspektor ochrony środowiska przekazuje właściwemu organowi, o którym mowa w art. 26 ust. 3 ustawy, w terminie nie dłuższym niż 30 dni od dnia, w którym decyzja stała się ostateczna.

10. W przypadku, gdy organem właściwym, o którym mowa w art. 26 ust. 3 jest wojewoda lub starosta, kopie wydanych decyzji, o których mowa w ust. 1-3 i 7, wojewódzki inspektor ochrony środowiska lub państwowy wojewódzki inspektor sanitarny przekazuje dodatkowo właściwemu marszałkowi województwa.”;

35) w art. 49a w ust. 1 uchyla się pkt 6;

36) w art. 53:

a) w ust. 2 w pkt 14 kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się pkt 15 w brzmieniu:

„15) określenie planu awaryjnego na wypadek wykrycia zmian w jakości wód gruntowych z powodu emisji substancji ze składowiska odpadów.”,

b) w ust. 4 w pkt 13 kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się pkt 14 w brzmieniu:

„14) plan awaryjny na wypadek wykrycia zmian w jakości wód gruntowych w zakresie emisji substancji ze składowiska odpadów.”;

37) art. 54 otrzymuje brzmienie:

„Art. 54. 1. Zamknięcie składowiska odpadów lub jego wydzielonej części, określone datą zaprzestania przyjmowania odpadów do składowania na składowisku odpadów, wymaga zgody właściwego organu.

2. Zgodę na zamknięcie składowiska odpadów lub jego wydzielonej części wydaje, na wniosek zarządzającego składowiskiem odpadów, w drodze decyzji:

1) wojewoda – dla przedsięwzięć i zdarzeń na terenach zamkniętych,

2) marszałek województwa - dla przedsięwzięć i zdarzeń, o których mowa w art. 378 ust. 2a ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska,

3) starosta - dla pozostałych przedsięwzięć

po przeprowadzeniu, na wniosek właściwego organu ochrony środowiska, kontroli składowiska odpadów przez wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska z udziałem przedstawiciela właściwego organu ochrony środowiska.

3. Przeprowadzenie kontroli składowiska odpadów, o której mowa w ust. 2, nie jest wymagane, jeżeli potrzeba zamknięcia składowiska odpadów wynika z zarządzenia pokontrolnego wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska.
4. Jeżeli techniczne zamknięcie składowiska odpadów lub jego rekultywacja odbywa się z wykorzystaniem odpadów, to organem właściwym do wydania zezwolenia na odzysk jest organ, który udzielił zgody na zamknięcie tego składowiska.
5. Wniosek, o którym mowa w ust. 2, powinien zawierać:
 - 1) określenie technicznego sposobu zamknięcia składowiska odpadów lub jego wydzielonej części;
 - 2) datę zaprzestania przyjmowania odpadów do składowania na składowisku odpadów;
 - 3) harmonogram działań związanych z rekultywacją składowiska odpadów.
6. Zgoda, o której mowa w ust. 1, na zamknięcie składowiska odpadów lub jego wydzielonej części określa:
 - 1) techniczny sposób zamknięcia składowiska odpadów lub jego wydzielonej części;
 - 2) datę zaprzestania przyjmowania odpadów do składowania na składowisku odpadów;
 - 3) harmonogram działań związanych z rekultywacją składowiska odpadów;
 - 4) sposób sprawowania nadzoru nad zrekultywowanym składowiskiem odpadów, w tym monitoringu oraz warunki wykonania tego obowiązku.
7. Data zaprzestania przyjmowania odpadów do składowania na składowisku odpadów, o której mowa w ust. 5 i 6, nie może być późniejsza niż 3 miesiące od dnia doręczenia decyzji o zgodzie na zamknięcie składowiska odpadów.
8. Podmiot zainteresowany przejęciem wszystkich warunków wynikających z decyzji o zgodzie na zamknięcie składowiska odpadów może złożyć wniosek o przeniesienie na niego praw i obowiązków wynikających z tej decyzji.
9. Przeniesienie praw i obowiązków jest możliwe tylko wtedy, gdy podmiot, o którym mowa w ust. 8, daje rękojmię prawidłowego wykonania tych obowiązków.
10. Przeniesienie lub odmowa przeniesienia praw i obowiązków następuje w drodze decyzji.
11. Podmiot, o którym mowa w ust. 8, przejmuje wszystkie obowiązki wynikające z decyzji o zgodzie na zamknięcie składowiska odpadów.
12. W razie podjęcia decyzji, o której mowa w ust. 10, właściwy organ orzeka w tej decyzji o obowiązku ustanowienia zabezpieczenia roszczeń lub o zmianie uprzednio określonych

warunków zabezpieczenia roszczeń; przepisy art. 187 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska stosuje się odpowiednio.

13. Decyzja, o której mowa w ust. 10:

- 1) wywołuje skutki prawne po uzyskaniu tytułu prawnego do składowiska odpadów lub jego oznaczonej części,
- 2) wygasa po upływie roku od daty ich doręczenia, jeżeli wnioskodawca nie uzyskał tytułu prawnego do składowiska lub jego wydzielonej części.”;

38) w art. 54a po ust. 2 dodaje się ust. 2a i 2b w brzmieniu:

„2a. Pozwolenie, o którym mowa w ust. 2, wydaje się po sporządzeniu przez zainteresowanego wydobyciem odpadów ekspertyzy, która obejmuje:

- 1) szacunkową ilość odpadów przewidzianych do wydobycia,
- 2) techniczny sposób wydobywania odpadów,
- 3) sposoby zapobiegania negatywnemu oddziaływaniu wydobywania odpadów na zdrowie i życie ludzi oraz na środowisko
- 4) opis oddziaływania planowanego wydobycia odpadów na środowisko.

2b. W pozwoleniu, o którym mowa w ust. 2, należy uwzględnić:

- 1) ilość odpadów dopuszczonych do wydobycia,
- 2) techniczny sposób wydobywania odpadów,
- 3) sposoby zapobiegania negatywnemu oddziaływaniu wydobywania odpadów na zdrowie i życie ludzi oraz na środowisko.”;

39) po art. 54a dodaje się art. 54b-54e w brzmieniu:

„Art. 54b. 1. W przypadku gdy:

- 1) składowisko odpadów lub jego wydzielona część nie spełniają wymogów technicznych lub formalnych określonych przepisami prawa, lub
- 2) w wyniku przeprowadzonej kontroli wojewódzki inspektor ochrony środowiska stwierdzi, że na składowisku odpadów innych niż niebezpieczne i obojętne, na którym składowane są odpady komunalne, co najmniej od roku nie są przyjmowane odpady, lub

3) określona w decyzjach administracyjnych pojemność składowiska odpadów została zapełniona

a zarządzający składowiskiem nie wystąpił z wnioskiem o zgodę na zamknięcie składowiska odpadów lub jego wydzielonej części, właściwy ze względu na lokalizację składowiska marszałek województwa wykonuje ekspertyzę.

2. Ekspertyza, o której mowa w ust. 1, określa:

- 1) techniczny sposób zamknięcia składowiska odpadów lub jego wydzielonej części,
- 2) harmonogram działań związanych z rekultywacją składowiska odpadów,
- 3) sposób sprawowania nadzoru nad zrehabilitowanym składowiskiem odpadów, w tym monitoringu oraz warunki wykonania tego obowiązku.

Art. 54c. 1. Marszałek województwa na podstawie ekspertyzy, o której mowa w art. 54b wydaje decyzję o zamknięciu składowiska odpadów zarządzającemu składowiskiem odpadów albo wójtowi, burmistrzowi lub prezydentowi miasta, właściwemu ze względu na lokalizację składowiska, jeżeli zarządzający składowiskiem odpadów nie może zostać zidentyfikowany lub nie można wszcząć wobec niego postępowania egzekucyjnego, lub egzekucja okazała się bezskuteczna.

2. Decyzja, o której mowa w ust. 1, powinna zawierać:

- 1) techniczny sposób zamknięcia składowiska odpadów lub jego wydzielonej części,
- 2) datę zaprzestania przyjmowania odpadów do składowania na składowisku odpadów,
- 3) harmonogram działań związanych z rekultywacją składowiska odpadów,
- 4) sposób sprawowania nadzoru nad zrehabilitowanym składowiskiem odpadów, w tym monitoring oraz warunki wykonania tego obowiązku.

3. Decyzję, o której mowa w ust. 1, właściwy marszałek województwa wydaje nie później niż w terminie miesiąca od dnia otrzymania ekspertyzy, o której mowa w art. 54b.

4. Zarządzający składowiskiem, po wykonaniu obowiązków określonych w decyzji o zgodzie na zamknięcie składowiska, może złożyć wniosek o zwrot ustanowionego zabezpieczenia roszczeń. Przepis art. 35 ust. 2 stosuje się odpowiednio.

Art. 54d. 1. Kosztami sporządzenia ekspertyzy, o której mowa w art. 54b ust. 1, marszałek województwa obciąża w drodze decyzji zarządzającego składowiskiem odpadów.

2. Na pokrycie kosztów związanych z zamknięciem składowiska odpadów, o których mowa art. 54b. ust. 1 oraz art. 54c. ust. 3 pkt 2 mogą być przeznaczone środki finansowe z ustanowionego zabezpieczenia roszczeń.

Art. 54e. Główny Inspektor Ochrony Środowiska, przechowuje dane dotyczące rozmieszczenia eksploatowanych i zamkniętych składowisk odpadów, w tym składowisk odpadów zawierających azbest lub wydzielonych kwater na terenie innych składowisk odpadów, przeznaczonych do wyłącznego składowania odpadów zawierających azbest.”;

40) w art. 55 w ust. 1:

a) po pkt 7 dodaje się pkt 7a w brzmieniu:

„7a) palnych selektywnie zebranych,”

b) po pkt 7a dodaje się pkt 7b w brzmieniu:

„7b) ulegających biodegradacji selektywnie zebranych.”;

41) po art. 57 dodaje się art. 57a w brzmieniu:

„Art. 57a. 1. Na składowisku odpadów innych niż niebezpieczne i obojętne mogą być składowane odpady:

1) komunalne,

2) inne niż odpady niebezpieczne i obojętne,

3) stałe odpady niebezpieczne lub odpady powstałe w wyniku przekształcenia odpadów niebezpiecznych, spełniające kryteria dopuszczania tych odpadów do składowania na składowisku odpadów innych niż niebezpieczne i obojętne, określone na podstawie art. 55 ust. 3.

2. Odpady, o których mowa w ust. 1 pkt 3, nie mogą być składowane na kwaterach przeznaczonych dla odpadów innych niż odpady niebezpieczne, które ulegają biodegradacji.”;

42) w art. 59:

a) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Ustalając zakres i harmonogram działań niezbędnych do usunięcia przyczyn i skutków stwierdzonych zagrożeń dla środowiska, w przypadku wykrycia zmian w jakości wód gruntowych wojewódzki inspektor ochrony środowiska w decyzji, o której mowa w ust. 2, uwzględnia odpowiednio plan awaryjny na wypadek wykrycia zmian w jakości wód gruntowych, o którym mowa w art. 53 ust. 4 pkt 14.”,

b) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. W przypadkach określonych w ust. 3 i 4, na wniosek zarządzającego składowiskiem odpadów, odpowiednio wojewódzki inspektor ochrony środowiska lub państwowy wojewódzki inspektor sanitarny może ustalić, w drodze decyzji, termin do usunięcia stwierdzonych nieprawidłowości. Ustalony termin nie może być dłuższy niż rok od dnia doręczenia decyzji.”,

c) po ust. 5 dodaje się ust. 5a w brzmieniu:

„5a. W razie nieusunięcia nieprawidłowości w ustalonym terminie wojewódzki inspektor ochrony środowiska lub państwowy wojewódzki inspektor sanitarny wstrzyma, w drodze decyzji, użytkowanie składowiska odpadów.”,

d) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. W decyzjach, o których mowa w ust. 3, 4 i 5a, określa się termin wstrzymania użytkowania, uwzględniając potrzebę bezpiecznego dla środowiska jego zakończenia. Termin wstrzymania użytkowania składowiska odpadów nie może być późniejszy niż 1 rok od dnia doręczenia decyzji.”,

e) dodaje się ust. 8-13 w brzmieniu:

„8. Decyzjom, o których mowa w ust. 3, 4 i 5a, wojewódzki inspektor ochrony środowiska lub wojewódzki inspektor sanitarny może nadać rygor natychmiastowej wykonalności.

9. Wstrzymanie użytkowania składowiska odpadów nie powoduje wygaśnięcia obowiązku usunięcia skutków prowadzonego użytkowania na koszt zarządzającego składowiskiem.

10. Po stwierdzeniu, że ustały przyczyny wstrzymania użytkowania składowiska odpadów, na podstawie decyzji, o których mowa w ust. 3, 4 i 5a, państwowy wojewódzki inspektor ochrony środowiska lub wojewódzki inspektor sanitarny, na wniosek zainteresowanego, wyraża w drodze decyzji zgodę na wznowienie użytkowania składowiska.

11. Kopie wydanych decyzji, o których mowa w ust. 3, 4, 5a i 10, wojewódzki inspektor ochrony środowiska lub państwowy wojewódzki inspektor sanitarny przekazuje właściwemu organowi, o którym mowa w art. 53 ust. 3, w terminie nie dłuższym niż 30 dni od dnia, w którym decyzja stała się ostateczna.

12. W przypadku, gdy organem właściwym, o którym mowa w art. 53 ust. 3 jest wojewoda lub starosta, kopie wydanych decyzji, o których mowa w ust. 3, 4, 5a i 10 wojewódzki inspektor ochrony środowiska lub państwowy wojewódzki inspektor sanitarny przekazuje dodatkowo właściwemu marszałkowi województwa.

13. Wstrzymanie użytkowania składowiska odpadów na podstawie decyzji, o których mowa w ust. 3, 4 i 5a, na okres dłuższy niż 1 rok skutkuje cofnięciem decyzji na odzysk lub unieszkodliwianie odpadów oraz decyzji zatwierdzającej instrukcję eksploatacji składowiska.”;

43) w art. 63:

a) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. W przypadku decyzji zatwierdzającej program gospodarki odpadami lub zezwolenia na odzysk lub unieszkodliwianie odpadów azbestu w urządzeniach przewoźnych, ust. 1 nie stosuje się.”,

b) dodaje się ust. 7 w brzmieniu:

„7. W decyzji zatwierdzającej program gospodarki odpadami lub zezwoleniu na odzysk lub unieszkodliwianie odpadów zawierających azbest w urządzeniach przewoźnych następuje określenie sposobu oraz rodzaju magazynowanych odpadów.”;

44) w art. 69a ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Kto:

1) przekazuje do odzysku lub unieszkodliwienia niesegregowane odpady komunalne, pozostałości z sortowania odpadów komunalnych lub komunalne osady ściekowe, niezgodnie z art. 9 ust. 3-4, lub

2) poddaje odzyskowi lub unieszkodliwianiu niesegregowane odpady komunalne, pozostałości z sortowania odpadów komunalnych lub komunalne osady ściekowe niezgodnie z art. 9 ust. 3-4,

podlega karze aresztu albo karze grzywny.”;

45) uchyla się art. 70;

46) art. 75a otrzymuje brzmienie:

„Art. 75a. Kto, prowadząc punkt zbierania odpadów metali, przyjmuje odpady metali inne niż metalowe odpady opakowaniowe po produktach żywnościowych:

1) bez potwierdzenia tożsamości osoby przekazującej te odpady lub

2) bez wypełnienia formularza przyjęcia odpadów metali lub

3) wypełniając formularz przyjęcia odpadów metali niezgodnie ze stanem rzeczywistym,

podlega karze aresztu albo grzywny.”

47) uchyla się art. 76;

48) art. 79 otrzymuje brzmienie:

„Art. 79. Orzekanie w sprawach, o których mowa w art. 69a-78, następuje na zasadach i w trybie określonym w Kodeksie postępowania w sprawach o wykroczenia.”;

49) w art. 79a ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Termin płatności opłat sankcyjnych, o których mowa w ust. 1 i 2, może zostać odroczone na wniosek podmiotów, o których mowa w ust. 1 i 2, jeżeli realizują one działania

zapewniające usunięcie przyczyny nałożenia opłaty, w okresie nie dłuższym niż 1 rok od dnia złożenia wniosku.”;

50) po rozdziale 9 dodaje się rozdział 9a w brzmieniu:

„Rozdział 9a.

Kary pieniężne

Art. 79b. 1. Jeżeli posiadacz odpadów lub transportujący odpady:

- 1) wytwarza odpady bez wymaganej decyzji zatwierdzającej program gospodarki odpadami niebezpiecznymi lub zatwierdzającej program gospodarki odpadami lub z naruszeniem jej warunków, lub
- 2) wytwarza odpady bez wymaganego złożenia informacji o wytworzonych odpadach oraz sposobach gospodarowania wytworzonymi odpadami lub prowadzi gospodarkę odpadami niezgodnie ze złożoną informacją, lub
- 3) wytwarza odpady pomimo wniesienia sprzeciwu, o którym mowa w art. 24 ust. 5, albo rozpoczyna działalność powodującą powstawanie odpadów przed upływem terminu do wniesienia sprzeciwu, lub
- 4) będąc obowiązany do zgłoszenia do rejestru, o którym mowa w art. 33 ust. 5, nie dopełnił tego obowiązku lub wykonał go niezgodnie ze stanem faktycznym lub dokonuje zbierania odpadów lub transportu odpadów niezgodnie z informacjami zgłoszonymi do rejestru,

podlega karze pieniężnej w wysokości 5 000 zł.

2. Jeżeli posiadacz odpadów lub transportujący odpady:

- 1) pozbywa się odpadów lub przekazuje je podmiotom, które nie uzyskały wymaganych zezwoleń, lub
- 2) w celu spełniania kryteriów dopuszczenia odpadów do składowania na składowiskach odpadów, rozcieńcza lub sporządza mieszaniny odpadów ze sobą lub innymi substancjami lub przedmiotami, lub
- 3) powodując wzrost zagrożenia dla zdrowia lub życia ludzi lub środowiska, miesza odpady niebezpieczne różnych rodzajów lub odpady niebezpieczne z odpadami innymi niż niebezpieczne lub dopuszcza do mieszania tych odpadów, lub

- 4) prowadzi działalność w zakresie zbierania, transportu, odzysku lub unieszkodliwiania odpadów bez wymaganego zezwolenia lub z naruszeniem jego warunków, lub;
- 5) wbrew zakazom dotyczącym zbierania odpadów dokonuje zbierania odpadów podlega karze pieniężnej w wysokości 10 000 zł.

Art. 79c. 1. Jeżeli zarządzający składowiskiem bez wymaganej zgody organu zamyka składowisko lub jego wydzieloną część podlega karze pieniężnej w wysokości 5 000 zł.

2. Jeżeli zarządzający składowiskiem pomimo decyzji o zamknięciu składowiska przyjmuje odpady do składowania, podlega karze pieniężnej w wysokości 20 000 zł.

3. Jeżeli posiadacz odpadów lub transportujący odpady będąc obowiązany do prowadzenia ewidencji odpadów lub przekazywania wymaganych informacji lub sporządzania i przekazywania zbiorczego zestawienia danych lub sporządzania podstawowej charakterystyki odpadów lub przeprowadzania testów zgodności, nie wykonuje tego obowiązku albo wykonuje go nieterminowo lub niezgodnie ze stanem rzeczywistym podlega karze pieniężnej w wysokości 10 000 zł.

Art. 79d. 1. Kary pieniężne, o których mowa w art. 79b, wymierza, w drodze decyzji, właściwy wojewódzki inspektor ochrony środowiska.

2 Kary pieniężne, o których mowa w art. 79c, wymierza, w drodze decyzji, właściwy marszałek województwa.

3. W sprawach dotyczących kar pieniężnych, o których mowa w art. 79b i 79c stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz.U. z 2005r. Nr 8, poz. 60, z późn. zm.²⁾), z tym że uprawnienia organów podatkowych przysługują odpowiednio wojewódzkiemu inspektorowi ochrony środowiska oraz marszałkowi województwa.”.

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005 r. Nr 85, poz. 727, Nr 86, poz. 732, Nr 143, poz. 1199, z 2006 r. Nr 66, poz. 470, Nr 104, poz. 708, Nr 143, poz. 1031, Nr 217, poz. 1590, Nr 225, poz. 1635 oraz z 2007 r. Nr 112, poz. 769, Nr 120, poz. 818, Nr 192, poz. 1378 i Nr 225, poz. 1671.

Art. 2. W ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2008 r. Nr 25, poz. 150, Nr 111, poz. 708 i Nr 138, poz. 865) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 236b po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. W przypadku zlecenia przez prowadzącego instalację, o którym mowa w ust. 1, usług związanych z eksploatacją instalacji innemu podmiotowi, w tym w zakresie świadczenia usług w zakresie budowy, rozbiórki, remontu instalacji, czyszczenia zbiorników lub urządzeń oraz sprzątnięcia, konserwacji i napraw, usługobiorca przekazuje prowadzącemu instalację wszystkie niezbędne informacje potrzebne do sporządzenia sprawozdania, o którym mowa w ust. 1.”;

2) w art. 290 w ust. 2 w pkt 2 w lit. f kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. g w brzmieniu:

„g) roku obowiązywania stawki opłat.”;

3) w art. 293:

a) ust. 3 i 4 otrzymują brzmienie:

„3. Za składowanie odpadów w miejscu na ten cel nieprzeznaczonym podmiot korzystający ze środowiska ponosi opłaty podwyższone w wysokości 0,7 jednostkowej stawki opłaty za umieszczenie odpadów na składowisku wyrażonej w zł/Mg, za każdą tonę odpadów i za każdą dobę składowania. Opłatę podwyższoną ponosi się niezależnie od opłaty za umieszczenie odpadów na składowisku.

4. W przypadku pozbycia się odpadów:

1) nad brzegami zbiorników wodnych, a zwłaszcza w strefach ochronnych ujęć wód i na terenach wypływu wód z warstw wodonośnych,

2) na terenach parków narodowych i rezerwatów przyrody,

3) na terenach leśnych albo uzdrowiskowych lub na terenach przeznaczonych na cele rekreacyjno-wypoczynkowe

podmiot korzystający ze środowiska ponosi opłaty podwyższone w wysokości 1,0 jednostkowej stawki opłaty za umieszczenie odpadów na składowisku wyrażonej w zł/Mg za każdą tonę odpadów i za każdą dobę składowania.”;

4) w art. 401:

a) po ust. 1 dodaje się ust. 1a i 1b w brzmieniu:

„1a. Przychodami Narodowego Funduszu są wpływy z kar pieniężnych, o których mowa w art. 79b i 79c ustawy z dnia 27 kwietnia 2001r. o odpadach.

1b. Przychody Narodowego Funduszu, o których mowa w ust. 1, przeznacza się również na wypłatę środków z tytułu konieczności zwrotu nałożonych przez Inspekcję Ochrony Środowiska kar za składowanie i magazynowanie odpadów oraz kar pieniężnych wymierzanych na podstawie art. 79b i 79c ustawy o odpadach, w przypadku konieczności zwrotu nienależnej kary.”,

b) ust. 12a otrzymuje brzmienie:

„12a. Przychodami wojewódzkich funduszy są także wpływy z opłat, o których mowa w art. 64 ust. 2 i art. 69 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym (Dz. U. Nr 180, poz. 1495), a także wpływy z kar pieniężnych wymierzanych na podstawie art. 80 ust. 1 i 2 tej ustawy.”,

c) po ust. 12b dodaje się ust. 12c w brzmieniu:

„12c. Przychodami Narodowego Funduszu są także wpływy z realizacji zabezpieczenia finansowego określone ostateczną decyzją Głównego Inspektora Ochrony Środowiska, o której mowa w art. 20 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym.”.

Art. 3. W ustawie z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz. U. Nr 124, poz. 1152, z późn. zm.³⁾) w art. 84 ust. 2 w pkt 2 lit. b, kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. c w brzmieniu:

„c) Inspekcja Ochrony Środowiska.”.

³ Zmiany niniejszej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 26, poz. 225, Nr 96, poz. 959, Nr 141, poz. 1492, Nr 273, poz. 2703, Nr 281, poz. 2778, z 2005 r. Nr 167, poz. 1396, z 2006 r. Nr 157, poz. 1119, z 2007 r. Nr 49, poz. 328, Nr 82, poz. 557, Nr 102, poz. 691, Nr 133, poz. 922.

Art. 4. W ustawie z dnia 20 stycznia 2005 r. o recyklingu pojazdów wycofanych z eksploatacji (Dz. U. Nr 25, poz. 202 i Nr 175, poz. 1458 oraz z 2007 r. Nr 176, poz. 1236) wprowadza się następujące zmiany:

1) po art. 3 dodaje się art. 3a w brzmieniu:

„Art. 3a. 1. Domniemywa się, że pojazd, który nie został zarejestrowany zgodnie z przepisami ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. - Prawo o ruchu drogowym, znajdujący się w miejscu, gdzie dokonuje się jego naprawy lub rozbiórki, jest pojazdem wycofanym z eksploatacji.

2. Potwierdzenie domniemania, o którym mowa w ust. 1, następuje w wyniku kontroli wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska.”;

2) w art. 5 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Dozwolone jest sprowadzanie pojazdów z zagranicy w celu poddania ich demontażowi wyłącznie przez prowadzącego stację demontażu.”;

3) w art. 11 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Wprowadzający pojazd zapewnia sieć poprzez własne stacje demontażu i punktu zbierania pojazdów lub na podstawie umów z przedsiębiorcami prowadzącymi stacje demontażu.”;

4) art. 18 otrzymuje brzmienie:

„Art. 18 Właściciel pojazdu wycofanego z eksploatacji przekazuje go wyłącznie do przedsiębiorcy prowadzącego stację demontażu lub przedsiębiorcy prowadzącego punkt zbierania pojazdów.”;

5) po art. 20 dodaje się art. 20a w brzmieniu:

„Art. 20a. Właściciel pojazdu będący osobą fizyczną niebędącą przedsiębiorcą, wytwarzający pojazdy wycofane z eksploatacji jest zwolniony z obowiązku prowadzenia ewidencji odpadów, o której mowa w art. 36 ust. 1 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach.”;

6) w art. 23:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Przedsiębiorca prowadzący stację demontażu jest obowiązany do przyjęcia każdego pojazdu wycofanego z eksploatacji, który posiada cechy identyfikacyjne pojazdu, o których mowa w art. 66 ust. 3a pkt 1 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. - Prawo o ruchu drogowym, z zastrzeżeniem ust. 7 oraz ust. 7a.”,

b) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Przedsiębiorca prowadzący stację demontażu nie pobiera opłaty, o której mowa w ust. 2, przy przyjmowaniu niekompletnych pojazdów Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej, Policji oraz jednostek ochrony przeciwpożarowej.”,

c) po ust. 7 dodaje się ust. 7a i 7b w brzmieniu:

„7a. Przedsiębiorca prowadzący stację demontażu, który nie ma podpisanej umowy z wprowadzającymi pojazdy, może odmówić przyjęcia pojazdu niekompletnego.

7b. Przedsiębiorca odmawiając przyjęcia pojazdu w przypadku, o którym mowa w ust. 7a, jest obowiązany do wskazania najbliższej stacji demontażu pojazdów działającej w ramach sieci, o której mowa w art. 11 ust. 1.”;

7) w art. 24:

a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Zaświadczenie o demontażu pojazdu jest sporządzane w trzech egzemplarzach, z których pierwszy otrzymuje właściciel pojazdu, drugi jest przekazywany przez przedsiębiorcę prowadzącego stację demontażu w terminie 7 dni organowi rejestrującemu właściwemu ze względu na miejsce ostatniej rejestracji pojazdu, a trzeci pozostaje u przedsiębiorcy prowadzącego stację demontażu, z zastrzeżeniem ust. 5.”,

b) dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. W przypadku pojazdu niezarejestrowanego na terytorium kraju, wystawia się dodatkowy egzemplarz zaświadczenia o demontażu pojazdu, który jest przekazywany Głównemu Inspektorowi Ochrony Środowiska.”;

8) w art. 25 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W przypadku przyjmowania pojazdu, który nie spełnia warunków określonych w art. 23 ust. 3 pkt 2 lit. a, przedsiębiorca prowadzący stację demontażu jest obowiązany do wydania

zaświadczenia o przyjęciu niekompletnego pojazdu. Przepisy art. 24 ust. 1 pkt 1 i ust. 2-5 stosuje się odpowiednio.”;

9) w art. 28:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie.

„1. Przedsiębiorca prowadzący stację demontażu jest obowiązany osiągać poziom odzysku i recyklingu odpadów pochodzących z pojazdów wycofanych z eksploatacji w wysokości odpowiednio 95% i 85% masy pojazdów przyjętych do jego stacji demontażu rocznie.”,

b) uchyla się ust. 2,

c) ust. 3 i 4 otrzymują brzmienie:

„3. Przy obliczaniu poziomów recyklingu odpadów pochodzących z pojazdów wycofanych z eksploatacji do recyklingu zalicza się działania oznaczone jako R2-R9 w załączniku nr 5 do ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach (Dz. U. z 2007 r. Nr 39, poz. 251, Nr 88, poz. 587 z 2008 r. Nr 138, poz. 865 oraz) oraz wymontowanie przedmiotów wyposażenia i części przeznaczonych do ponownego użycia.

4. Przy obliczaniu poziomów odzysku odpadów pochodzących z pojazdów wycofanych z eksploatacji do odzysku zalicza się działania uwzględnione przy obliczaniu poziomu recyklingu oraz działania oznaczone jako R1 w załączniku nr 5 do ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach.”,

d) po ust. 5 dodaje się ust. 5a w brzmieniu:

„5a. Przedsiębiorca prowadzący stację demontażu przy obliczaniu poziomów odzysku i recyklingu, o których mowa w ust. 1, może uwzględnić masę odpadów pochodzących z pojazdów wycofanych z eksploatacji poddanych odzyskowi lub recyklingowi do końca stycznia następnego roku, w przypadku, gdy pochodzą z pojazdów wycofanych z eksploatacji przyjętych do stacji demontażu w okresie od dnia 1 stycznia do dnia 31 grudnia danego roku.”,

e) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Ilość odpadów poddanych odzyskowi lub recyklingowi ustala się na podstawie ewidencji odpadów prowadzonej przez przedsiębiorcę prowadzącego stację demontażu.”,

f) w ust. 7 uchyla się pkt 3;

10) uchyla się art. 29;

11) art. 30 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Przedsiębiorca prowadzący stację demontażu przekazuje marszałkowi województwa sprawozdanie, o którym mowa w ust. 1, w terminie do dnia 15 lutego następnego roku.”;

12) w art. 30 ust. 2, w art. 31 w ust. 1, w art. 39 w ust. 1 i 7, w art. 40 w ust. 1 i w ust. 3-5, w art. 41 i w art. 42 w ust. 1 i 3 użyty w różnych przypadkach wyraz "wojewoda" zastępuje się użytymi w odpowiednich przypadkach wyrazami "marszałek województwa";

13) po art. 38 dodaje się art. 38a w brzmieniu:

„Art. 38a. 1. Przedsiębiorca prowadzący strzeżniarkę prowadzi rejestr odpadów pochodzących z demontażu pojazdów wycofanych z eksploatacji przyjmowanych do strzeżenia obejmujący masę odpadów przyjętych do strzeżenia.

2. Przedsiębiorca prowadzący strzeżniarkę przekazuje do Głównego Inspektora Ochrony Środowiska zbiorczą informację dotyczącą danych zgromadzonych w rejestrze, o których mowa w ust. 1 oraz wyniki próby strzeżenia, o której mowa w art. 38 ust. 1, w terminie do 31 stycznia następnego roku za poprzedni rok kalendarzowy.

3. Minister właściwy do spraw środowiska, kierując się potrzebą ujednolicenia danych, może określić, w drodze rozporządzenia, wzór zbiorczej informacji, o której mowa w ust. 2.”;

14) w art. 42 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

"4. Wykaz, o którym mowa w ust. 1, marszałek województwa zamieszcza na stronie podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej urzędu marszałkowskiego.”;

15) po art. 43 dodaje się art. 43a w brzmieniu:

"Art. 43a. Zadania samorządu województwa, o których mowa w art. 30 ust. 2, art. 31 ust. 1, art. 39 ust. 1 i 7, art. 40 ust. 1 i ust. 3-5, art. 41 oraz art. 42 ust. 1, 3 i 4, są zadaniami z zakresu administracji rządowej.”;

16) uchyla się art. 50;

17) po rozdziale 8 dodaje się rozdział 8a w brzmieniu:

„Rozdział 8a

Kary pieniężne

Art. 53a. 1. Kto poza stacją demontażu dokonuje:

- 1) usunięcia z pojazdów wycofanych z eksploatacji elementów lub substancji niebezpiecznych, w tym płynów,
- 2) wymontowania z pojazdów wycofanych z eksploatacji przedmiotów wyposażenia lub części nadających się do ponownego użycia,
- 3) wymontowania z pojazdów wycofanych z eksploatacji elementów nadających się do odzysku lub recyklingu

- podlega karze pieniężnej od 10 000 do 300 000 zł.

2. Kary pieniężne, o których mowa w ust. 1, wymierza, w drodze decyzji, wojewódzki inspektor ochrony środowiska.

3. Kary pieniężne, o których mowa w ust. 1, wnosi się na odrębny rachunek bankowy wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska.

4. Przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej, o której mowa w ust. 1, należy uwzględnić stopień szkodliwości czynu, w tym w szczególności zakres naruszeń, ilość odpadów, rodzaj stwarzanego zagrożenia dla środowiska oraz okoliczności uprzedniego naruszenia przepisów dotyczących odpadów.

5. W sprawach dotyczących kar pieniężnych, o których mowa w ust. 1, stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa, z tym że uprawnienia organów podatkowych przysługują wojewódzkiemu inspektorowi ochrony środowiska.”;

18) art. 62 otrzymuje brzmienie:

„Art. 62. 1. Przepisy art. 7 ust. 1 stosuje się do materiałów, przedmiotów wyposażenia i części pojazdów wprowadzonych do obrotu po dniu wejścia w życie ustawy, przeznaczonych do stosowania w pojazdach wyprodukowanych po dniu 1 lipca 2003 r., z zastrzeżeniem ust. 2.

2. Przepisów ust. 1 nie stosuje się do ciężarówek do wyważania kół, szczotek węglowych do silników elektrycznych oraz okładzin hamulcowych.”.

Art. 5. W ustawie z dnia 29 czerwca 2007 r. o międzynarodowym przemieszczaniu odpadów (Dz. U. Nr 124, poz. 859) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 27 dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Po wszczęciu postępowania administracyjnego, o którym mowa w ust. 3, Główny Inspektor Ochrony Środowiska, po konsultacji z organem, który dokonał ujawnienia transportu nielegalnie przemieszczanych odpadów, w drodze postanowienia, zobowiązuje odbiorcę odpadów sprowadzonych nielegalnie do określonego sposobu postępowania z tymi odpadami, do czasu zakończenia procedur określonych w art. 24 rozporządzenia nr 1013/2006 lub do czasu wydania decyzji, o której mowa w art. 26.”;

2) art. 29 otrzymuje brzmienie:

„Art. 29. Na postanowienia, o których mowa w art. 23 ust. 1, art. 25 ust. 1 i art. 27 ust. 4 przysługuje zażalenie do Głównego Inspektora Ochrony Środowiska.”;

3) w art. 32 dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Wojewódzki Inspektor Ochrony Środowiska nakłada na odbiorcę odpadów sprowadzonych nielegalnie, który nie zastosował się do postanowienia, o którym mowa w art. 27 ust. 4, w drodze decyzji, karę pieniężną w wysokości od 25 000 do 150 000 zł.”.

Art. 6. 1. Zezwolenia, pozwolenia oraz decyzje zatwierdzające program gospodarki odpadami niebezpiecznymi wygasają w całości lub w części dotyczącej zbierania:

- 1) pozostałości z sortowania odpadów komunalnych,
- 2) komunalnych osadów ściekowych,
- 3) odpadów medycznych o właściwościach zakaźnych,
- 4) odpadów weterynaryjnych o właściwościach zakaźnych,
- 5) odpadów z unieszkodliwiania innymi metodami niż termiczne przekształcanie odpadów medycznych o właściwościach zakaźnych lub weterynaryjnych o właściwościach zakaźnych

po upływie roku od wejścia w życie przepisów ustawy.

2. Zezwolenia, pozwolenia lub decyzje zatwierdzające program gospodarki odpadami niebezpiecznymi w zakresie dotyczącym unieszkodliwiania zakaźnych odpadów medycznych i zakaźnych odpadów weterynaryjnych innymi metodami niż termiczne przekształcanie odpadów, zachowują swoją moc na czas, na jaki zostały wydane, jednak nie dłużej niż do 31 grudnia 2009r.

Art. 7. Decyzje o pozwoleniu na budowę składowiska odpadów, wydane na podstawie ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. - Prawo budowlane (Dz.U z 2006 r. Nr 156, poz. 1118, z późn. zm.⁴⁾) przed wejściem w życie niniejszej ustawy, dla których budowa nie została rozpoczęta do dnia 31 grudnia 2008r. wygasają z dniem 31 grudnia 2008 r.

Art. 8. 1. Zarządzający składowiskiem odpadów jest obowiązany do dostosowania posiadanych zezwoleń, pozwoleń i decyzji obejmujących możliwość prowadzenia działalności w zakresie składowania odpadów, w tym zezwoleń na odzysk na składowisku odpadów oraz decyzji zatwierdzających instrukcję eksploatacji składowiska, do obowiązujących przepisów, nie później niż do dnia 31 grudnia 2009 r.

2. Jeżeli zarządzający, o którym mowa w ust. 1 nie dostosował posiadanych zezwoleń, pozwoleń i decyzji obejmujących możliwość prowadzenia działalności w zakresie składowania odpadów, w tym zezwoleń na odzysk na składowisku odpadów oraz decyzji zatwierdzających instrukcję eksploatacji składowiska do obowiązujących przepisów decyzje te wygasają dnia 31 grudnia 2009 r.

3. Zarządzający składowiskiem odpadów, który przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy uzyskał decyzję wyrażającą zgodę na zamknięcie składowiska odpadów, może przyjmować odpady do składowania do upływu terminu określonego w decyzji jednak nie dłużej niż do dnia 31 marca 2009 r.

4. Zarządzający składowiskiem odpadów jest obowiązany do dostosowania posiadanego pozwolenia na budowę składowiska odpadów w zakresie ustanowienia zabezpieczenia roszczeń do dnia 30 czerwca 2009 r.

5. Do składowisk odpadów, dla których do dnia 30 czerwca 2009r. nie ustanowiono zabezpieczenia roszczeń stosuje się odpowiednio art. 54b – 54d ustawy o odpadach.

⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2006 Nr 170, poz. 1217, z 2007 r. Nr 88, poz. 587, Nr 99, poz. 665, Nr 127, poz. 880, Nr 191, poz. 1373, Nr 247, poz. 1844.

Art. 9. 1. Wojewodowie przekazują niezwłocznie właściwym marszałkom województw prowadzone na podstawie art. 162 ust. 7 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska rejestry oraz wszystkie dane źródłowe przekazane przez wykorzystujących substancje stwarzające szczególne zagrożenie dla środowiska oraz wójtów, burmistrzów i prezydentów miast, o których mowa w art. 162 ust. 6 ustawy.

2. Rejestr i dane źródłowe dotyczą wszystkich informacji zebranych począwszy od 2003 r.

Art. 10. 1. Przepisy wykonawcze wydane na podstawie upoważnień zmienianych niniejszą ustawą zachowują moc do czasu wejścia w życie nowych aktów wykonawczych wydanych na podstawie upoważnień w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

2. Minister właściwy do spraw zdrowia określi, w drodze rozporządzenia, wymagania, o których mowa w art. 42 ust. 3 w terminie nie późniejszym niż pół roku od dnia wejścia w życie ustawy.

Art. 11. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2009 r., z wyjątkiem:

- 1) art. 1 pkt 40 lit. a, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2010 r.;
- 2) art. 1 pkt 40 lit. b, który wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2013 r.
- 3) art. 4 pkt 9 i pkt 10, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2011 r.

UZASADNIENIE

Niniejszy projekt ustawy o zmianie ustawy o odpadach oraz o zmianie niektórych innych ustaw wprowadza zmiany w następujących ustawach:

- ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2008 r. Nr 25, poz. 150, z późn. zm.),
- ustawie z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz. U. Nr 124, poz. 1152, z późn. zm.),
- ustawie z dnia 20 stycznia 2005 r. o recyklingu pojazdów wycofanych z eksploatacji (Dz. U. Nr 25, poz. 202 i Nr 175, poz. 1458 oraz z 2007r. Nr 176, poz. 1236),
- ustawie z dnia 29 czerwca 2007 r. o międzynarodowym przemieszczaniu odpadów (Dz. U. Nr 124, poz. 859).

W związku z koniecznością osiągnięcia celów zawartych w dyrektywie Rady 1999/31/WE w sprawie składowania odpadów i Traktacie Akcesyjnym oraz innych wynikających z członkostwa Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej, w Krajowym planie gospodarki odpadami 2010 (Kpgo2010) zostało zawarte szereg zadań, m.in. w sprawie nowelizacji ustawy z dnia 27 kwietnia 2001r. o odpadach w zakresie:

- zamykania składowisk odpadów niespełniających wymagań prawnych z urzędu (art. 1 pkt 39 projektu; art. 54b-54d ustawy o odpadach),
- zakazu składowania odpadów palnych selektywnie zebranych (od dnia 1 stycznia 2010 r.; art. 1 pkt 40 lit. a projektu; art. 55 ust. 1 pkt 7a ustawy o odpadach),
- zakazu składowania odpadów ulegających biodegradacji selektywnie zebranych (od dnia 1 stycznia 2013 r., art. 1 pkt 40 lit. b projektu; art. 55 ust. 1 pkt 7b),
- wprowadzenia środków dyscyplinujących przedsiębiorców, aby wywiązywali się z obowiązku składania zbiorczych zestawień danych (art. 1 pkt 29 i pkt 50 projektu; art. 79c ust. 3 ustawy o odpadach).

Kpgo 2010 przewidział również zadanie polegające na przeprowadzeniu procesu legislacyjnego zmiany ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska w kierunku zaostrzenia sankcji za nielegalne składowanie odpadów (art. 2 pkt 4; art. 293 ust. 3 i 4 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001r. – Prawo ochrony środowiska).

Ponadto w projekcie ustawy zaproponowano:

- wprowadzenie decyzji zatwierdzającej program gospodarki odpadami dla świadczących usługi w zakresie budowy, rozbiórki, remontu obiektów, czyszczenia zbiorników lub urządzeń oraz sprzątnięcia, konserwacji i napraw, co powinno ułatwić działalność przedsiębiorcom prowadzącym działalność na terenie całego kraju,
- dostosowanie podziału kompetencji organów do obowiązujących przepisów ustawy – Prawo ochrony środowiska,
- ujednoczenie przepisów w sprawie wstrzymywania działalności i ustanowienie przepisów dotyczących wznowienia wstrzymywanej działalności,
- korektę przepisów dotyczących sprawozdawczości i baz danych w zakresie gospodarki odpadami,
- wprowadzenie odrębnych wymagań dla przewoźnych urządzeń służących do przetwarzania odpadów zawierających azbest,
- doprecyzowanie niektórych przepisów dotyczących międzynarodowego przemieszczania odpadów.

Poniżej przedstawiono szczegółowe uzasadnienie proponowanych zmian.

W związku z problemami interpretacyjnymi związanymi z określeniem charakteru decyzji w zakresie gospodarki odpadami – szczególnie przepisów o swobodzie działalności gospodarczej – zaproponowano zmianę nazw decyzji w celu wyeliminowania z nich sformułowania „prowadzenia działalności w zakresie”, stąd zaproponowano zmianę wskazaną w art. 1 pkt 1 projektu.

W celu dostosowania nomenklatury stosowanej w przepisach ustawy – Prawo budowlane zaproponowano zmianę sformułowania „demontaż obiektu budowlanego” na „rozbiórkę obiektu budowlanego” (art. 1 pkt 2 projektu).

Uaktualniono wykaz dyrektyw, które transponują przepisy ustawy o odpadach, zmieniając odnośnik nr 1 do ustawy (art. 1 pkt 3 projektu).

Zmiana polegająca na dodaniu pkt 6a) w art. 2 ust. 2 wynika z konieczności zapewnienia spójności ustawy o odpadach z przepisami prawa Unii Europejskiej. W przepisach art. 2 ust. 1 lit. b dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2006/12/WE z dnia 5 kwietnia 2006 r. w sprawie odpadów z zakresu tej dyrektywy wyłącza się: zwłoki zwierzęce oraz następujące odpady z rolnictwa: odchody oraz inne naturalne nieszkodliwe substancje stosowane gospodarce rolnej, w

przypadku gdy są one objęte inną legislacją. Sposób postępowania ze zwłokami zwierzęcymi określa rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady 1774/2002/WE z dnia 3 października 2002 r. ustanawiającego przepisy sanitarne dotyczące produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi (Dz. Urz. WE 273 z 10.10.2002, str. 1, z późn. zm.).

W obecnie obowiązującej ustawie brak było takiego wyłączenia, co prowadziło do dwutorowego stosowania przepisów i nakładania się kompetencji Inspekcji. Takie wyłączenie zapewni, że kompetencje służb ochrony środowiska oraz zakres kar proponowanych w zmianie ustawy obejmie, w sposób niebudzący wątpliwości, przypadki postępowania ze zwłokami zwierzęcymi nieregulowane w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady nr 1774/2002/WE jak na przykład porzucanie zwłok zwierząt, czy samowolne ich zakopywanie w niedozwolonych miejscach. (art. 1 pkt 4 projektu). W art. 3 ust. 3 uszczegółowiono również definicję odpadów komunalnych w związku z brzmieniem przepisów ustawy o recyklingu pojazdów wycofanych z eksploatacji. (art. 1 pkt 5 projektu)

Ponadto w art. 2 w ust 3 dokonano zmiany gdyż od 12 lipca 2007 r. obowiązuje ustawa z dnia 29 czerwca 2007 r. o międzynarodowy przemieszczaniu odpadów (Dz.U. Nr 124, poz. 859) (art. 1 pkt 7 projektu).

Ponadto w art. 3 ust. 3 pkt 8a ustawy o odpadach zaproponowano zmianę definicji odpadów z wypadków. Przyczyną zmiany jest potrzeba wyraźnego rozgraniczenia przepisów ustawy z zakresem ustawy z dnia 13 kwietnia 2007 r. o zapobieganiu szkodom w środowisku i ich naprawie (Dz. U. Nr 75, poz. 493). Proponowana zmiana ma na celu uniknięcie nakładania się kompetencji starostów wynikających z ustawy o odpadach i kompetencji wojewody wynikających z ustawy o zapobieganiu szkodom w środowisku. Zaproponowano również wprowadzenie definicji terenów niekorzystnie przekształconych, co było niezbędne z powodu wprowadzenia w projekcie ustawy kryteriów ustalania właściwości organów dla postępowań dotyczących procesów odzysku odpadów na tych terenach.

W projekcie ustawy zaproponowano również modyfikację brzmienia upoważnienia nadanego ministrom właściwym do spraw gospodarki, transportu, rolnictwa i zdrowia do wydania rozporządzenia dotyczącego określenia wymagań technicznych dla substancji i przedmiotów, których niespełnienie powoduje, że ich posiadacz jest obowiązany do ich pozbycia

się. Przyczyną ww. zmiany jest stanowisko Rządowego Centrum Legislacji, które w związku z pracami nad nowelizacją przepisów z zakresu recyklingu pojazdów wycofanych z eksploatacji, zwróciło uwagę na wadliwą konstrukcję ww. upoważnienia. Wprowadzono możliwość wydania rozporządzenia również przez Ministra Obrony Narodowej. (art. 1 pkt 6; art. 4 ustawy o odpadach).

Zmiany przepisów art. 9 ustawy o odpadach polegają na doprecyzowaniu tzw. „zasady bliskości” oraz zapewnieniu pełnej spójności z przepisami rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady nr 1013/2006 w sprawie przemieszczania odpadów.

Ponadto ujednolicono zasady przekazywania kopii decyzji tak, aby kopie wszystkich decyzji otrzymywał marszałek województwa, który prowadzi wojewódzką bazę danych (min. art. 13 ust. 12, art. 30 ust. 7 ustawy o odpadach).

Propozycje zmian do art. 13, 23, 33, 48 i 59 ustawy o odpadach stanowią ujednoczenie procedury określającej sposób postępowania organów kontrolnych w przypadku nieprzestrzegania przepisów ustawy o odpadach, czyli wstrzymania działalności i możliwości jej wznowienia. Zaproponowane ujednoczenie powinno ułatwić kontrolę realizacji przepisów ustawy o odpadach.

Dodano w ustawie o odpadach nowy art. 13a – zakazujący dokonywania zbierania określonych grup odpadów, których gromadzenie poza przeznaczonymi do ich odzysku lub unieszkodliwiania instalacjami jest nieuzasadnione z punktu widzenia ochrony środowiska. Dotyczy to pozostałości z sortowania odpadów komunalnych, komunalnych osadów ściekowych, odpadów medycznych o właściwościach zakaźnych, odpadów weterynaryjnych o właściwościach zakaźnych oraz odpadów z przetwarzania zakaźnych odpadów medycznych i zakaźnych odpadów weterynaryjnych w procesie D9 i D16. Ponadto, w określonych przypadkach (ze względów bezpieczeństwa lub w celu zapewnienia ciągłości odbioru zakaźnych odpadów medycznych lub weterynaryjnych) wprowadzono możliwość wydania przez marszałka województwa decyzji zezwalającej na zbieranie tych odpadów. (art. 1 pkt 9 projektu)

Doprecyzowano również przepisy określające kompetencje organów do wydawania decyzji w zakresie gospodarki odpadami, które będą w pełni spójne z przepisami ustawy – Prawo ochrony środowiska (art. 19, 24, 26, 28 i 54 ustawy o odpadach).

W związku ze zmianą zaproponowaną w art. 1 pkt 7 projektu proponuje się zmianę tytułu rozdziału 7 na „Obowiązki posiadaczy odpadów i transportujących odpady”. (art. 1 pkt 10 projektu).

W art. 17, 21a i 21b ustawy o odpadach zaproponowano nowe przepisy dotyczące działalności polegającej na świadczeniu usług w zakresie budowy, rozbiórki, remontu obiektów, czyszczenia zbiorników lub urządzeń oraz sprzątnięcia, konserwacji i napraw, które mają na celu wprowadzenie możliwości prowadzenia takiej działalności na podstawie decyzji administracyjnej obejmującej obszar całego kraju, a nie jak to dotychczas wynikało z obowiązujących przepisów na zasadzie decyzji administracyjnej lub czynności formalno prawnej (składanie informacji o wytwarzanych odpadach oraz o sposobach gospodarowania nimi) uprawniających do prowadzenia działalności w określonych miejscach w określonym czasie. Natomiast w projekcie, ze względu na brzmienie art. 63 zaproponowano rezygnację ze wskazywania miejsca magazynowania odpadów, pozostawiając jedynie określanie sposobu i rodzaju magazynowanych odpadów oraz wprowadzono możliwość w ww. przypadkach oznaczania obszaru prowadzenia działalności.

W art. 18 ustawy o odpadach zaproponowano w stosunku do obecnie obowiązujących przepisów modyfikację przyczyn odmowy wydania przez właściwy organ pozwolenia na wytwarzanie odpadów. Brak możliwości wydania pozwolenia z powodu niezgodności z przepisami prawa miejscowego rozszerza listę przyczyn odmowy wydania decyzji, np. o przypadek stwierdzenia niezgodności z miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego. Proponowany przepis zapewnia spójność przepisów ustawy o odpadach z przepisami prawa miejscowego. Analogiczne propozycje zmian zostały zaproponowane w art. 22 i 29.

Uszczegółowiono również zasady opiniowania spraw przez wójta, burmistrza i prezydenta miast przy wydawaniu decyzji w zakresie gospodarki odpadami (art. 19 ust. 5a i 5b, 26 ust. 6a, art. 31 ust. 5 i 6 ustawy o odpadach)

Ponadto w art. 21a i 21b, art. 27 ust. 1 i 2, 38a oraz art. 63 ustawy o odpadach wprowadzono odrębne wymagania odnoszące się do działalności polegającej na przetwarzaniu odpadów zawierających azbest w urządzeniach przewoźnych. Przyczyną proponowanych zmian jest potrzeba przyspieszenia procesu usuwania wyrobów zawierających azbest oraz potrzeba wprowadzenia ułatwień dla nowych technologii służących przetwarzaniu azbestu, które mogą być stosowane w urządzeniach przewoźnych.

W przedmiotowym projekcie zaproponowano również rezygnację z zawartego w art. 21 ust. 2, art. 27 ust. 3 oraz 28 ust. 10 ustawy o odpadach odniesienia do przepisów ustawy z dnia 7 lipca 1994 r.– Prawo budowlane. Uznano, że obowiązujące regulacje prawne zawarte w ustawie – Prawo budowlane dotyczące uzyskiwania pozwolenia na użytkowanie obiektu budowlanego lub zgłoszenia zmiany sposobu użytkowania obiektu lub jego części, są wystarczające.

Zmiana art. 25 ust. 3 ma na celu uwzględnienie wszystkich posiadaczy odpadów, którym można przekazywać odpady (art. 1 pkt 19 projektu)

Projekt zmiany art. 27 ust. 1 i 2 ustawy o odpadach polega również na dodaniu obowiązku wskazywania zarówno we wniosku o wydanie zezwolenia na odzysk lub unieszkodliwianie odpadów, jak i w samym zezwoleniu, procesu odzysku, zgodnie z załącznikami 5 i 6 do ustawy o odpadach. Zmiana ma na celu ułatwienie Inspekcji Ochrony Środowiska kontroli prawidłowości realizacji przez przedsiębiorców przepisów ustawy z dnia 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej i opłacie depozytowej (Dz.U. z 2007 r. Nr 90, poz. 607).

W projekcie dodano w ustawie o odpadach art. 29a, który wskazuje jednoznacznie podmioty, które są stronami postępowania administracyjnego w sprawach o wydanie decyzji na podstawie przepisów ustawy odpadach. Konstrukcja przepisu jest analogiczna do podobnego rozwiązania istniejącego obecnie w przepisach ustawy – Prawo ochrony środowiska dotyczącego pozwoleń na wprowadzanie do środowiska substancji lub energii. (art. 1 pkt 24 projektu)

Zaproponowano również zmiany w art. 36 ustawy o odpadach, dotyczącym ewidencji odpadów, m.in. odnoszące się do zakresu ewidencji w przypadku przekazujących odpady na składowisko oraz zarządzających składowiskami odpadów. Rozszerzono ją o podstawową charakterystykę odpadów i wyniki testów zgodności. (art. 1 pkt 28 projektu)

W art. 37 ustawy o odpadach wprowadzono również obowiązek dla marszałka województwa weryfikacji danych dostarczanych przez posiadaczy odpadów w zbiorczych zestawieniach danych, co ma na celu poprawę ich jakości i tym samym poprawę jakości informacji zawartych w obecnie funkcjonujących centralnej i wojewódzkich bazach dotyczących wytwarzania i gospodarowania odpadami oraz możliwość wezwania posiadacza odpadów do korekty ww. informacji. Ponadto skrócono termin przekazywania zbiorczych zestawień danych o rodzajach i ilości odpadów, o sposobach gospodarowania nimi do dnia 15 marca każdego roku. Zmiana ta jest związana z przepisami dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2006/66/WE

z dnia 6 września 2006 r. w sprawie baterii i akumulatorów oraz zużytych baterii i akumulatorów oraz uchylającej dyrektywę 91/157/EWG (Dz.Urz. WE L 266 z 26.9.2006, str. 1) i koniecznością ujednoczenia niniejszego projektu z przepisami projektu ustawy transponującej do prawa polskiego tę dyrektywę tj. projektu ustawy o bateriach i akumulatorach. Skrócenie ww. terminu podyktowane jest koniecznością wcześniejszego zebrania na poziomie centralnym wszystkich danych niezbędnych do przygotowania przez Polskę dla Komisji Europejskiej sprawozdania z przepisów dyrektywy 2006/66/WE.

W art. 42 ustawy o odpadach zaproponowano zmianę brzmienia ust. 1a i ust. 3 oraz dodanie ust. 4. Zmiany te mają na celu pełne zrównanie metod termicznego przekształcania zakaźnych odpadów medycznych i zakaźnych odpadów weterynaryjnych oraz tzw. „metod alternatywnych”, co do wymagań w zakresie ochrony środowiska, w tym w szczególności umożliwienie pełnej kontroli warunków prowadzenia tych procesów oraz ich skuteczności. Ust. 3 i 4 uszczegóławiają i rozszerzają dotychczasowe upoważnienie dla Ministra Zdrowia tak, aby wymagania w stosunku do wszystkich technologii przetwarzania odpadów medycznych i weterynaryjnych były na tyle szczegółowe, aby można było w pełni monitorować przebieg procesu technologicznego oraz jego skuteczność, bowiem podstawową zasadą przy postępowaniu z tego rodzaju odpadami jest zasada przezorności. Rozbudowanie ww. upoważnienia jest niezbędne również ze względu na konieczność zapewnienia przestrzegania ustanowionego przepisami dyrektywy 1999/31/WE zakazu składowania odpadów o właściwościach zakaźnych. Obecnie obowiązujący stan prawny, a w szczególności wymagania dla prowadzenia procesu dezynfekcji odpadów o charakterze zakaźnym takich możliwości nie dają.

W art. 43 ustawy o odpadach dotyczących postępowania z komunalnymi osadami ściekowymi zaproponowano dodanie ust. 1b i 4a, które mają na celu uszczegółowienie obowiązków posiadaczy odpadów.

Ponadto w art. 43 zaproponowano modyfikację ust. 6 pkt 2 i 8 w celu zapewnienia spójności z ustawą z dnia 18 lipca 2001 r. – Prawo wodne (Dz.U. z 2005r. Nr 239, poz. 2019, z późn. zm.). Obecne brzmienie pkt 8 obejmuje wyłącznie ujęcia wody z wód podziemnych. Natomiast proponowane w ustawie nowe brzmienie pkt 8 uwzględnia również konieczność ochrony obszarów ochronnych ujęć wody z wód powierzchniowych. Analiza obecnych uwarunkowań prawnych wynikających z Ramowej Dyrektywy Wodnej 2000/60/WE oraz

przepisów ustawy – Prawo wodne wskazuje na to, że w chwili obecnej nie zostały jeszcze wyznaczone obszary ochronne zbiorników wód śródlądowych. Obszary takie będą ustanawiane w drodze aktu prawa miejscowego przez dyrektorów regionalnego zarządu gospodarki wodnej. Wobec powyższego szczególnie w sferze zabezpieczenia potrzeb ludności, uzasadnione jest pozostawienie ogólnego zakazu stosowania komunalnych osadów ściekowych w ustawie o odpadach na ww. obszarach.

W art. 45 ustawy o odpadach (art. 1 pkt 33 projektu) dokonano uszczegółowienia obowiązków zarządzającego spalarnią lub współspalarnią odpadów poprzez bezpośrednie odniesienie do konieczności przestrzegania wymagań w zakresie termicznego przekształcania odpadów, które oprócz ustawy o odpadach wynikają również z przepisów rozporządzenia Ministra Gospodarki dnia 21 marca 2002 r. w sprawie wymagań dotyczących prowadzenia procesu termicznego przekształcania odpadów (Dz.U. Nr 37, poz. 339, z późn. zm.).

Uchylenie art. 49a ust. 1 pkt 6 wynika z wprowadzenia do projektu w art. 2 w ust. 2 pkt 6a).

Propozycje zmian zawarte w art. 1 pkt 37 i 38 (art. 54, 54b-54d ustawy o odpadach) obejmują procedurę określającą możliwość zamknięcia z urzędu w określonych przypadkach składowiska odpadów. Zgodnie z obecnie obowiązującymi przepisami decyzję o zamknięciu składowiska odpadów można wydać na wniosek podmiotu zarządzającego składowiskiem. Zmiana ma na celu oddanie w ręce właściwego organu do spraw środowiska instrumentu prawnego dyscyplinującego zarządzających składowiskami, którzy zgodnie z przepisami prawa np. powinni jeszcze z końcem 2005 r. wystąpić z wnioskami o ich zamknięcie, a dotychczas tego nie zrobili. Wymienione wyżej zmiany umożliwią także realizację wspomnianego na wstępie zadania nałożonego na Ministra Środowiska „Krajowym planem gospodarki odpadami 2010”.

W art. 53 ustawy o odpadach (art. 1 pkt 36 projektu) rozszerzono zawartość wniosku o wydanie decyzji zatwierdzającej instrukcję eksploatacji składowiska oraz zawartość samej decyzji poprzez wprowadzenie obowiązku sporządzania planu awaryjnego na wypadek wykrycia zmian w jakości wód gruntowych. Konieczność zmiany wynika z zapewnienia spójności z przepisami dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 1999/31/WE w sprawie składowania odpadów (załącznik III pkt 4 b w związku z art. 9 pkt c dyrektywy).

Wypełnieniem zadań nałożonych Kpgo 2010 są także zaproponowane zmiany w art. 55 w ust. 1 dotyczącym zakazów składowania. (art. 1 pkt 40 projektu)

Ponadto dodano art. 57a wskazujący na rodzaje odpadów, które mogą być składowane na składowisku odpadów innych niż niebezpieczne i obojętne. Przyczyną zmiany jest konieczność uzyskania pełnej spójności przepisów dotyczących składowania odpadów z przepisami dyrektywy 1999/31/WE w sprawie składowania odpadów.

W projekcie ustawy zaproponowano również zmiany w przepisach karnych. Mają one na celu ułatwienie egzekwowania realizacji przepisów ustawy dotyczących: zasady bliskości zawartej w art. 9, przedkładania właściwemu organowi informacji niezbędnych do zamknięcia składowiska z urzędu, a także innych obowiązków nałożonych na posiadaczy odpadów (art. 1 pkt 44-50). W projekcie zrezygnowano z przepisów karnych związanych ze składowaniem odpadów. Ma to ścisły związek z istniejącymi w ustawie - Prawo ochrony środowiska opłatami za korzystanie ze środowiska, które są sankcjami również ściśle związanymi z nieprawidłowym składowaniem odpadów, przy czym w art. 293 tej ustawy zaostrzono kary za składowanie odpadów w miejscu na ten cel nieprzeznaczonym. (art. 2 pkt 3 projektu). W związku z powyższym w ustawie o odpadach w niektórych przypadkach w miejsce kar grzywny zaproponowano administracyjne kary pieniężne.

Doprecyzowano również art. 236b ustawy – Prawo ochrony środowiska, w związku z istnieniem różnych interpretacji obowiązków wynikających z przekazywaniem informacji do krajowego rejestru uwalniania i transferu zanieczyszczeń.

Proponowana zmiana art. 290 pozwoli na określenie w rozporządzeniu Rady Ministrów w sprawie stawek opłat za korzystanie ze środowiska na kilka kolejnych lat, co pozwoli przedsiębiorcom planowanie działań inwentaryzacyjnych szczególnie w zakresie gospodarki odpadami.

Dokonano również zmian w art. 401 tej ustawy w związku ze zmianami przepisów karnych w ustawie o odpadach oraz zapewnieniem pełnej spójności z przepisami ustawy o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym.

Ustawa wprowadza zmiany w ustawie o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych w zakresie organów uprawnionych do przeprowadzania kontroli spełnienia obowiązku zawarcia umowy ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych. W tym celu umieszczono w katalogu organów uprawnionych lub obowiązanych do kontroli spełnienia obowiązku tego ubezpieczenia Inspekcję Ochrony Środowiska, co umożliwi Inspekcji kontrolę

prawidłowości prowadzenia stacji demontażu, jak i wykrywania przypadków nielegalnego demontażu pojazdów - w związku z wprowadzeniem art. 3a w ustawie o recyklingu pojazdów wycofanych z eksploatacji. Z obecnie przeprowadzonych kontroli nielegalnych stacji demontażu wynika, że wielu ich właścicieli kupuje stare i uszkodzone pojazdy (niekiedy w ilości kilkudziesięciu sztuk), rejestrując je a następnie dokonując ich rozbiórki na części, bez ich wyrejestrowania (co jest możliwe tylko przy oddaniu pojazdu do legalnej stacji demontażu). Z reguły takie pojazdy nie są zgodnie z prawem ubezpieczane. Z tego względu wprowadzenie tego dodatkowego instrumentu umożliwi Inspekcji, jako jedyjnemu organowi, który styka się podczas swoich działań z taką dużą liczbą pojazdów, eliminowanie tego procederu, poprzez informowanie Ubezpieczeniowego Funduszu Gwarancyjnego o przypadkach braku ubezpieczenia OC dla pojazdów znajdujących się w nielegalnych stacjach demontażu a w konsekwencji przyniesie wpływy do budżetu państwa z tego tytułu. (art. 3 projektu)

W przepisach ustawy z dnia 20 stycznia 2005 r. o recyklingu pojazdów wycofanych z eksploatacji została dokonana zmiana dotycząca zawężenia procesów odzysku, zawartych w załączniku nr 5 do ustawy o odpadach, które można zaliczać do osiągniętych poziomów odzysku lub recyklingu. Ma to na celu uzyskanie zgodności przepisów obu ustaw. (art. 28 ust. 3 i 4 ustawy o recyklingu pojazdów wycofanych z eksploatacji)

Aby zwiększyć skuteczność kontroli prowadzonych przez Inspekcję Ochrony Środowiska, zaproponowano dodanie art. 3a zawierającego domniemanie, że pojazd, który nie został zarejestrowany zgodnie z przepisami o ruchu drogowym, znajdujący się w miejscu, gdzie dokonuje się jego naprawy lub rozbiórki, jest pojazdem wycofanym z eksploatacji. Potwierdzenie tego domniemania będzie następowało w wyniku kontroli wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska. (art. 4 pkt 1 projektu)

Wprowadzono wymóg stanowiący o konieczności osiągania poziomów odzysku i recyklingu dla pojazdów wycofanych z eksploatacji niezależnie od daty ich produkcji (jednakowe poziomy odzysku i recyklingu dla pojazdów wyprodukowanych przed 1 stycznia 1980 r. i po tej dacie). (uchylenie ust. 2 w art. 28 ustawy o recyklingu pojazdów wycofanych z eksploatacji). Ułatwi to realizację zadań przedsiębiorców w zakresie sprawozdawczości, gdyż do stacji demontażu trafiają jedynie wyjątkowo pojazdy ponad 27 –letnie, a ustanowienie poziomów dla 2 okresów powoduje konieczność prowadzenia dla nich odrębnej ewidencji.

Proponuje się również rezygnację z zaświadczeń potwierdzających odzysk i recykling wystawianych dla przedsiębiorców prowadzących stacje demontażu. Rozliczenie osiągniętego przez stacje demontażu poziomu odzysku i recyklingu następowało będzie na podstawie ewidencji odpadów (w tym stworzenia karty ewidencji pojazdów wycofanych z eksploatacji i kart przekazania odpadu, na których przedsiębiorcy prowadzący stacje demontażu będą wskazywać przekazanie danych rodzajów odpadów do zagospodarowania w określonych procesach). Wobec powyższego sprawozdania składane będą przez przedsiębiorców prowadzących stacje demontażu do marszałków województw w terminie do 15 marca następnego roku. Natomiast GIOS sporządził będzie zbiorczą informację dla kraju i przekazywał ją do ministra środowiska w terminie do 30 czerwca roku następnego. (art. 28 i uchylenie art. 29 ustawy o recyklingu pojazdów wycofanych z eksploatacji)

Ponadto wprowadzono dla prowadzących stacje demontażu możliwość zaliczania do uzyskanych w danym roku poziomów odzysku i recyklingu masę odpadów pochodzących z pojazdów wycofanych z eksploatacji poddanych odzyskowi i recyklingowi do końca stycznia następnego roku, w przypadku gdy odpady te pochodzą z pojazdów wycofanych z eksploatacji przyjętych w danej stacji demontażu w okresie od stycznia do grudnia danego roku.

Dla zapewnienia spójności organów wydających decyzje w zakresie gospodarki odpadami zaproponowano przeniesienie kompetencji w tym zakresie od wojewody do marszałka województwa.

Propozycja uchylenia art. 50 i wprowadzenia art. 53a ma na celu zaostrenie sankcji wobec podmiotów prowadzących nielegalny demontaż pojazdów w celu wyeliminowania działalności „szarej strefy” w recyklingu pojazdów wycofanych z eksploatacji. Przyjęcie tej propozycji wymagało wprowadzenia odpowiednich zmian w przepisach ustawy - Prawo ochrony środowiska w rozdziale dotyczącym funduszy ochrony środowiska i gospodarki wodnej. Dodatkowo do ustawy wprowadzono artykuł stanowiący o domniemaniu, kiedy pojazd uznaje się za wycofany z eksploatacji.

W celu zapewnienia spójności z przepisami Unii Europejskiej zaproponowano zmiany art. 62 dotyczącego części zamiennych.

W ustawie zaproponowano również zmiany w ustawie z dnia 29 czerwca 2007 r. o międzynarodowym przemieszczaniu odpadów (Dz. U. Nr 124, poz. 859)- art. 5 projektu. W przypadku stwierdzenia odpadów przywiezionych do Polski nielegalnie istnieje konieczność

określenia sposobu postępowania z przywiezionymi odpadami, w celu ograniczenia możliwości ich negatywnego oddziaływania na środowisko oraz uniknięcia ewentualnego zagrożenia dla zdrowia lub życia ludzi i zwierząt. Proponowane postanowienie umożliwi określenie racjonalnego sposobu gospodarowania odpadami do czasu ostatecznego zakończenia prowadzonego postępowania (art. 27 i art. 29 ustawy). Sankcje karne w postaci decyzji o wymierzeniu kary pieniężnej umożliwi egzekucję określonego w postanowieniu sposobu postępowania z odpadami sprowadzonymi nielegalnie do Polski (art. 32 ustawy).

Zaproponowano również kilka przepisów przejściowych np. wygaśnięcie decyzji zatwierdzających instrukcję eksploatacji składowiska oraz innych decyzji związanych z eksploatacją składowiska. Związane jest to z koniecznością dostosowania ich do planowanej zmiany w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 24 marca 2003 r. w sprawie szczegółowych wymagań dotyczących lokalizacji, budowy, eksploatacji i zamknięcia, jakim powinny odpowiadać poszczególne typy składowisk odpadów (Dz.U. Nr 61, poz. 549). Do przepisu wygaszającego te decyzje dodano również przepis zobowiązujący zarządzających składowiskami do uzyskania w odpowiednim terminie nowych decyzji, zgodnych ze znowelizowanymi przepisami ww. rozporządzenia Ministra Środowiska. W przepisach przejściowych wprowadzono również obowiązek ustanowienia zabezpieczenia roszczeń dla składowisk odpadów, które dotychczas takiego zabezpieczenia nie posiadają. Jest to szczególnie istotne, zwłaszcza, że przepis ten obejmie starsze składowiska, które potencjalnie stanowią duże zagrożenie dla środowiska. Ponadto w związku z propozycją wprowadzenia zakazu zbierania określonych rodzajów odpadów (m.in. pozostałości z sortowania odpadów komunalnych, komunalnych osadów ściekowych, odpadów medycznych o właściwościach zakaźnych) w przepisach przejściowych określono termin, w którym dotychczasowe decyzje administracyjne dotyczące zbierania ww. odpadów wygasną w całości lub w części.

Ustawa ma wejść w życie z dnia 1 stycznia 2009 r., przy czym wprowadzono trzy wyjątki dotyczące: zakazu składowania odpadów palnych selektywnie zebranych oraz ulegających biodegradacji selektywnie zebranych oraz zlikwidowania dokumentów potwierdzających odzysk i recykling odpadów pojazdów wycofanych z eksploatacji.

Ustawa nie wymaga notyfikacji Komisji Europejskiej.

Jednocześnie, w związku z przepisami ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingskiej w procesie stanowienia prawa (Dz.U. Nr 169. poz. 414) Stowarzyszenie na Rzecz Rozwoju i Stosowania Bezdioksynowych Technologii Unieszkodliwiania Niebezpiecznych Odpadów Medycznych w Krakowie (zgłoszenie z dnia 23.11.2007r.), Polska Izba Gospodarki Odpadami z siedzibą w Warszawie (zgłoszenie z dnia 08.02.2008r.) oraz Stowarzyszenie Papierników Polskich z siedzibą w Łodzi (zgłoszenie z dnia 18.06.2008r.), zgłosiły swoje zainteresowanie pracami nad projektem niniejszej ustawy.

Projekt został pozytywnie zaopiniowany przez Komisję Wspólną Rządu i Samorządu Terytorialnego.

Ocena skutków regulacji

1. Wskazanie podmiotów, na które oddziałuje akt normatywny

Projekt ustawy dotyczy:

- 1) przedsiębiorców prowadzących działalność w zakresie gospodarowania odpadami, a w szczególności zarządzających składowiskami;
- 2) właściwych organów ochrony środowiska, odpowiadających za wydawanie decyzji na wytwarzanie i gospodarowanie odpadami oraz za planowanie gospodarki odpadami, a także organów prowadzących kontrole w zakresie przestrzegania przepisów ochrony środowiska;
- 3) funduszy ochrony środowiska i gospodarki wodnej

2. Wyniki przeprowadzonych konsultacji

Projekt ustawy został przekazany w ramach konsultacji społecznych do podmiotów związanych z gospodarką odpadami, organów administracji, stowarzyszeń zrzeszających przedsiębiorców oraz związków zawodowych wskazanych poniżej:

1. Wojewodowie,
2. Marszałkowie Województw,
3. Prezydenci Miast: Białystok, Bydgoszcz, Gdańsk, Gorzów Wielkopolski, Katowice, Kielce, Kraków, Lublin, Łódź, Olsztyn, Opole, Poznań, Rzeszów, Szczecin, Toruń, Warszawa, Wrocław, Zielona Góra,
4. Główny Urząd Statystyczny,
5. Główny Inspektor Ochrony Środowiska,
6. Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej,
7. NSZZ „Solidarność”,
8. OPZZ,
9. Komisja Wspólna Rządu i Samorządu Terytorialnego,
10. Państwowa Rada Ochrony Środowiska,
11. Polska Konfederacja Pracodawców Prywatnych Lewiatan,

12. Konfederacja Pracodawców Polskich,
13. Business Centre Club – Związek Pracodawców,
14. Centrum Prawa Ekologicznego ul. Uniwersytecka 1, 50-951 Wrocław,
15. Polski Klub Ekologiczny, ul. Sławkowska 26A, 31-014 Kraków,
16. Stowarzyszenie Polskich Przedsiębiorców Gospodarki Odpadami, ul. Grunwaldzka 1, 99-300 Kutno,
17. Krajowa Izba Gospodarcza, ul. Trębacka 4, 00-074 Warszawa,
18. Polska Izba Ekologii, ul. Warszawska 3, 40-009 Katowice,
19. Ogólnopolska Izba Gospodarcza Recyklingu, ul. Karmelicka 30/2, 00-181 Warszawa,
20. Polska Izba Gospodarki Odpadami, ul. Złota 44/46, 00-120 Warszawa,
21. Krajowa Izba Gospodarki Odpadami, Al. Jerozolimskie 44 pok. 324/325, 00 - 024 Warszawa,
22. Instytut na Rzecz Ekorozwoju, ul. Nabełaka 15 lok. 1, 00-743 Warszawa,
23. Instytut Ochrony Środowiska, ul. Krucza 5/11d, 00-548 Warszawa,
24. Politechnika Warszawska, Instytut Systemów Inżynierii Środowiska, ul. Nowowiejska 20, 00-653 Warszawa
25. Politechnika Wrocławska, Wyb. Wyspiańskiego 27, 50-370 Wrocław,
26. Politechnika Poznańska, Pl. M. Skłodowskiej-Curie 5, 60-965 Poznań,
27. Politechnika Gdańska, ul. Narutowicza 11/12, 80-952 Gdańsk - Wrzeszcz
28. Politechnika Krakowska, ul. Warszawska 24, 31-155 Kraków,
29. Akademia Górniczo Hutnicza im. Stanisława Staszica w Krakowie, Al. Mickiewicza 30, 30-059 Kraków,

Projekt został także zamieszczony na stronie internetowej Ministerstwa Środowiska (<http://www.mos.gov.pl>) oraz w Biuletynie Informacji Publicznej.

Przeprowadzone konsultacje społeczne wpłynęły na treść projektu ustawy. Uwagi zgłoszone do projektu dotyczyły najczęściej zasady bliskości zawartej w art. 9 ustawy o odpadach, zaproponowanej w projekcie procedury wstrzymywania działalności przez WIOŚ, zmian dotyczących planowania gospodarki odpadami, propozycji zmian obowiązków

wytwórców odpadów, zmian regulacji dotyczących składowania odpadów oraz przepisów karnych.

W odniesieniu do art. 9, uwagi do ustawy o odpadach dotyczyły najczęściej ograniczenia „zasady bliskości” we wszystkich przepisach wyłącznie do procesów unieszkodliwiania. Postulowano również przywrócenie uchylonego w projekcie przepisu dotyczącego „zasady bliskości” dla zakaźnych odpadów medycznych i zakaźnych weterynaryjnych. Ponadto propozycje dotyczyły ograniczenia wspomnianej zasady do obszaru związku międzygminnego oraz ograniczenia możliwości zbierania odpadów pochodzących z „sektora publicznego” do obszaru województwa.

W wyniku konsultacji społecznych zrezygnowano z części zmian zaproponowanych w art. 9 ustawy o odpadach. Dotyczy to w szczególności rezygnacji z zawężenia „zasady bliskości” do procesów unieszkodliwiania odpadów oraz rezygnacji z uchylecia przepisu ograniczającego gospodarowanie zakaźnymi odpadami medycznymi i weterynaryjnymi.

Pozostawienie ust. 5 w art. 9 zapewni odpowiedni strumień odpadów dla planowanych w Polsce inwestycji związanych z wybudowaniem spalarni odpadów medycznych i weterynaryjnych. Jest to szczególnie istotne z uwagi na konieczność zapewnienia efektywności ekonomicznej dla tych inwestycji.

Natomiast rezygnacja z usunięcia w art. 9 odniesienia do procesów odzysku związana jest koniecznością pozostawienia zawężonej „zasady bliskości” dla niesegregowanych odpadów komunalnych, pozostałości z sortowania odpadów komunalnych oraz komunalnych osadów ściekowych zarówno w odniesieniu do procesów odzysku, jak i unieszkodliwiania. Pozostawienie, odniesienia w art. 9 również do procesów odzysku, zapewni spójność i integralność przepisów ustawy, nie naruszając jednocześnie przepisów dyrektywy 2006/12/WE - tak jak to ma miejsce w obecnie obowiązującym stanie prawnym.

Nieprzyjęcie uwag postulujących ograniczenie zbierania niektórych grup odpadów do obszaru województwa oraz ograniczenie możliwości odzysku lub unieszkodliwiania tych odpadów do granic obszaru związku międzygminnego, wynikało z powołania do życia w projekcie ustawy związków międzygminnych, których zadaniem jest m.in. przejęcie przez nie zadań związanych z organizacją systemu gospodarowania odpadami pochodzącymi z sektora komunalnego na danym obszarze. Dodatkowo ograniczenia zbierania określonych grup odpadów dodatkowo zostały wzmocnione wprowadzeniem zakazu zbierania wymienionych w art. 13a sześciu grup odpadów,

których zbieranie jest nieuzasadnione ze środowiskowego punktu widzenia. Odpady te powinny być transportowane bezpośrednio do instalacji lub miejsc, w których będzie dokonywanych ich odzysk lub unieszkodliwianie

W przypadku zaproponowanego w projekcie z dnia 17 października 2007r. ujednolicenia procedury wstrzymywania działalności, na skutek wniesionych uwag odstąpiono od zwiększania kompetencji wojewódzkich inspektorów ochrony środowiska oraz ograniczania kompetencji organów ochrony środowiska.

Znaczna część zgłoszonych w trakcie konsultacji społecznych uwag dotyczyła nadania nowego kształtu systemowi planowania gospodarki odpadami w Polsce. Były to uwagi zarówno popierające, jak i negujące przyjęte w projekcie rozwiązania.

Wszelkie uwagi dotyczące przepisów regulujących kwestie planowania gospodarki odpadami rozpatrywane były z uwzględnieniem zapisów uchwalonego 31 grudnia 2006r. Krajowego planu gospodarki odpadami 2010. Ponieważ plan ten zakładał w odniesieniu do odpadów z sektora publicznego stworzenie regionów gospodarki odpadami, wszelkie uwagi postulujące odrzucenie przepisów związanych z funkcjonowaniem związków międzygminnych zostały odrzucone. Nie przyjęto również uwag postulujących dopuszczenie innych form zrzeszania się gmin w celu realizacji wspólnej gospodarki odpadami komunalnymi. Podział na regiony gospodarki odpadami w postaci zaproponowanych związków międzygminnych wynika z zapisów Krajowego planu gospodarki odpadami 2010. Ponadto oparcie gospodarki odpadami komunalnymi na regionach jest rozwiązaniem funkcjonującym w większości krajów UE. Natomiast zaproponowana forma zrzeszania się gmin wynika ze specyficznego statusu związków międzygminnych, których organizacja została szczegółowo uregulowana przepisami o samorządzie gminnym, dopuszczającymi możliwość wprowadzenia obligatoryjnych związków międzygminnych. Nie zostały przyjęte również uwagi postulujące zwiększenie lub zmniejszenie minimalnej liczby mieszkańców wskazującej na wielkość związków międzygminnych. Liczba 150 tys. mieszkańców została ujęta w Krajowym planie gospodarki odpadami 2010 i powinna ona gwarantować efektywność ekonomiczną instalacji do zagospodarowania odpadów. Należy zwrócić uwagę, że obecnie funkcjonujący system gospodarowania odpadami komunalnymi nie spełnia swojej roli i budzi obawy dotyczące braku możliwości spełnienia przez Polskę zobowiązań nałożonych prawem Unii Europejskiej.

W wyniku konsultacji społecznych zrezygnowano również z likwidacji obowiązku składania informacji o wytwarzanych odpadach oraz o sposobach gospodarowania nimi oraz likwidacji decyzji zatwierdzającej program gospodarki odpadami niebezpiecznymi. Natomiast nie zrezygnowano z propozycji ułatwień dla wytwórców odpadów, którzy prowadzą działalność usługową- poprzez wprowadzenie nowej decyzji – zatwierdzającej program gospodarki odpadami.

W wyniku uwag zmodyfikowano również brzmienie przepisów dotyczących składowania odpadów. Zmiany te mają na celu doprecyzowanie przepisów projektu, zwłaszcza związanych z procedurą zamykania składowisk z urzędu.

W odniesieniu do zaproponowanego nowego brzmienia niektórych przepisów karnych uwagi dotyczyły wysokości ustanowionych administracyjnych kar pieniężnych oraz zasadności wprowadzania takiego instrumentu prawnego. Większość uwag nie została przyjęta z uwagi na brak w obowiązujących przepisach silnego narzędzia mobilizującego pomioty działające w zakresie gospodarki odpadami do przestrzegania przepisów ustawy o odpadach. W wyniku uwag uszczegółowiono jedynie zakres kryteriów, którymi powinien kierować się organ wymierzający wysokość kary.

W przypadku zmian w ustawie – Prawo ochrony środowiska część uwag kwestionowała zasadność wprowadzania Subfunduszu gospodarki odpadami, który będzie gromadził środki pochodzące z poszczególnych ustaw z zakresu gospodarki odpadami. Uwagi te nie zostały przyjęte ze względu na fakt, że prowadzenie jednego Subfunduszu Odpadowego uprości przepisy dotyczące gromadzenia środków wynikających z ustaw dotyczących gospodarki odpadami, jak też usprawni możliwości ich wydatkowania.

Natomiast przyjęto uwagi dotyczące rozszerzenia przedsięwzięć, na które przeznaczane są środki subfunduszu (szkolenia dla administracji publicznej, zakup sprzętu i oprogramowania, wypłata kwoty 500 zł właścicielom pojazdów, którzy przekazują pojazd do demontażu).

Rozszerzenie zakresu nowelizacji ustawy o recyklingu pojazdów wycofanych z eksploatacji spowodowało przeniesienie obowiązków dotyczących rocznego sprawozdania o pojazdach wycofanych z eksploatacji z Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej do Głównego Inspektoratu Ochrony Środowiska.

Ponadto, w ustawie o recyklingu pojazdów wycofanych z eksploatacji zaproponowano zawężenie obowiązku tworzenia sieci zbierania pojazdów wycofanych z eksploatacji do

profesjonalnych producentów, importerów i dokonujących wewnątrzspółnotowego nabycia pojazdów. W wyniku konsultacji społecznych przyjęto uwagi dotyczące zawężenia działań, które zaliczane są do procesów odzysku lub recyklingu. Dodatkowo zrezygnowano w przepisach ustawy o recyklingu pojazdów wycofanych z eksploatacji z funkcjonowania zaświadczeń potwierdzających odzysk i recykling, poziom odzysku i recyklingu obliczony będzie na podstawie prowadzonej przez przedsiębiorcę ewidencji odpadów. W związku ze zmianami w podziale zadań i kompetencji w administracji terenowej przeniesiono obowiązek wydawania decyzji dotyczących gospodarki odpadami dla stacji demontażu do marszałka województwa.

W okresie, w którym trwały uzgodnienia międzyresortowe, Minister Rozwoju Regionalnego, Minister Infrastruktury i Minister Środowiska podjęli decyzję, o tym że zagadnienia dotyczące planowania gospodarki odpadami i gospodarki odpadami komunalnymi zostaną wyłączone z projektu ustawy i będą uwzględnione w projekcie ustawy o zmianie ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach oraz o zmianie niektórych innych ustaw.

Zgodnie z harmonogramem prac Rady Ministrów w listopadzie 2008 r. pod obrady RM zostanie skierowany projekt ustawy o zmianie ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach oraz o zmianie niektórych innych ustaw. Projekt ten będzie obejmował m.in. nowelizację przepisów ustawy o odpadach w zakresie dotyczącym planowania gospodarki odpadami i gospodarowania odpadami komunalnymi (art. 14, 15, 16a i 16b), które zostały wyłączone z niniejszej nowelizacji ustawy o odpadach.

Jednocześnie, w związku z przepisami ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz.U. Nr 169. poz. 414) Stowarzyszenie na Rzecz Rozwoju i Stosowania Bezdioksynowych Technologii Unieszkodliwiania Niebezpiecznych Odpadów Medycznych w Krakowie, Polska Izba Gospodarki Odpadami z siedzibą w Warszawie oraz Stowarzyszenie Papierników Polskich z siedzibą w Łodzi, zgłosiły swoje zainteresowanie pracami nad projektem niniejszej ustawy.

3. Przedstawienie wyników analizy wpływu aktu normatywnego na:

- a) sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego

Dodatni wpływ na sektor finansów publicznych może nastąpić w wyniku wpływów z tytułu zaostżenia kar za działania niezgodne z przepisami ustawy o odpadach oraz ustawy o recyklingu pojazdów wycofanych z eksploatacji. Nie można jednak ocenić wysokości wpływów z wprowadzenia kar pieniężnych, gdyż stosowanie tych kar uzależnione jest od przestrzegania przepisów ustawy o odpadach przez przedsiębiorców. Ustalone w projekcie ustawy kary pieniężne będą miały charakter prewencyjny, skłaniający raczej do realizacji obowiązków ustawowych i tym samym unikania przez podmioty płacenia wspomnianych kar. Warto przy tym nadmienić, że administracyjne kary pieniężne będą nowym instrumentem, w nowelizowanych ustawach, którego skuteczność zarówno w odniesieniu od egzekucji tych kar, jak i w zakresie mobilizacji podmiotów do przestrzegania przepisów, w pełni będzie można ocenić dopiero po wejściu w życie omawianych przepisów.

Ponadto, w kwestii ewentualnych kosztów ponoszonych przez jednostki samorządu terytorialnego w związku z wprowadzoną w projekcie procedurą zamykania składowisk z urzędu warto zwrócić uwagę, że nadzór taki istnieje już obecnie na mocy obowiązujących przepisów. Organy ochrony środowiska sprawują nadzór nad wykonaniem przez podmioty obowiązków wynikających z decyzji administracyjnych wydanych przez te organy. Obecnie próby zamknięcia składowisk przy braku współpracy zarządzającego składowiskiem powodują przeciąganie się tego procesu – *de facto* generowanie obciążeń. Ustalenie wyraźnych przesłanek do zamknięcia składowiska oraz wskazanie procedury zamknięcia składowiska powinno przyczynić się do zmniejszenia tych obciążeń. Stąd nie powinny wystąpić dodatkowe skutki finansowe z wprowadzenia tych przepisów.

b) rynek pracy

Zaproponowane w projekcie zmiany będą miały pozytywny wpływ na rynek pracy. Wprowadzone ustawą przepisy zmieniające ustawę o recyklingu pojazdów wycofanych z eksploatacji mają na celu skierowanie większego strumienia wyeksploatowanych pojazdów do stacji demontażu, co może przyczynić się do zwiększenia zatrudnienia w tej branży gospodarki odpadami.

- c) konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorstw

Skutki regulacji wynikające z projektu ustawy będą dotyczyły przede wszystkim zarządzających składowiskami, którzy zobowiązani zostaną do wystąpienia z wnioskami o nowe decyzje zatwierdzające instrukcje eksploatacji składowiska oraz w celu dostosowania do nowych przepisów, o zmianę zezwoleń na prowadzenie działalności w zakresie odzysku lub unieszkodliwiania odpadów.

Wprowadzenie nowego rodzaju decyzji administracyjnej – decyzji zatwierdzającej program gospodarki odpadami powinno wpłynąć pozytywnie na działalność podmiotów świadczących usługi w zakresie budowy, rozbiórki, remontu obiektów, czyszczenia zbiorników lub urządzeń oraz sprzątnięcia, konserwacji i napraw. Wspomniane rozwiązanie polegające na wprowadzeniu możliwości uzyskania jednej decyzji administracyjnej w zakresie wytwarzania odpadów, która może być ważna na terenie całego kraju, zmniejszy w sposób istotny ilość czynności administracyjnych związanych z prowadzeniem ww. działalności. Omawiana regulacja, stanowi więc duże ułatwienie dla wielu podmiotów gospodarczych, prowadzących działalność taką jak np. usuwanie azbestu z budynków lub oczyszczanie zbiorników zanieczyszczonych substancjami niebezpiecznymi.

Wpływ na funkcjonowanie przedsiębiorstw może nastąpić w wyniku zaostrzenia kar za działania niezgodne z przepisami ustawy o odpadach oraz ustawy o recyklingu pojazdów wycofanych z eksploatacji. Nie można jednak ocenić wysokości ewentualnych kosztów ponoszonych przez przedsiębiorców, gdyż stosowanie tych kar uzależnione jest od przestrzegania przepisów ustawy o odpadach przez przedsiębiorców. Ustalone w projekcie ustawy kary pieniężne będą miały charakter prewencyjny, skłaniający raczej do realizacji obowiązków ustawowych i tym samym unikania prowadzenia działań usankcjonowanych wysokimi karami.

Ponieważ niniejszy projekt nie wprowadza nowych obowiązków sprawozdawczych dla przedsiębiorców, również z tego tytułu nie przewiduje się dodatkowych obciążeń finansowych związanych z funkcjonowaniem przedsiębiorstw.

- d) sytuację i rozwój regionalny

brak wpływu

e) ochronę środowiska

Projekt ustawy pozytywnie wpłynie na ochronę środowiska, w szczególności w zakresie ochrony przed uciążliwościami związanymi z gospodarką odpadami. Stworzenie możliwości zamykania niektórych składowisk z urzędu powinno przyczynić do ograniczenia ich negatywnego oddziaływania na środowisko. Jednocześnie umożliwi to rozpoczęcie procesów rekultywacji tych obiektów, które nie spełniają wymogów prawa lub nie realizują obowiązków nałożonych decyzjami administracyjnymi. Zmiana przepisów karnych ma na celu poprawę przestrzegania przepisów ustawy, a także poprawę jakości prowadzonej przez posiadaczy odpadów ewidencji odpadów. Dobra jakość prowadzonej ewidencji jest niezbędna do tworzenia funkcjonalnej statystyki danych dotyczących odpadów zarówno na poziomie województw, jak i poziomie centralnym.

Zaproponowane w projekcie ujednoczenie procedury wstrzymywania działalności z zakresu gospodarki odpadami, miało na celu ułatwienie Inspekcji Ochrony Środowiska realizacji nałożonych na nią działań polegających na kontroli przestrzegania przepisów ochrony środowiska.

4. Wskazanie źródeł finansowania, zwłaszcza jeżeli projekt pociąga za sobą obciążenie budżetu państwa lub budżetów jednostek samorządu terytorialnego.

Projekt nie pociąga za sobą obciążenia dla budżetu państwa.